

EBA/GL/2021/10

15 września 2021 r.

Wytyczne

w sprawie testów warunków skrajnych systemów gwarancji depozytów przeprowadzanych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE (wytyczne dotyczące testów warunków skrajnych DGS) (zmienione)

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. Wytyczne określają stanowisko EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub sposobu, w jaki należy stosować prawo unijne w danym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzoru), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Obowiązki sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą powiadomić EUNB do dnia 14.02.2022 o tym, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych zmienionych wytycznych, lub o przyczynach niestosowania się do nich. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przekazać poprzez przesłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2021/10”. Powiadomienia powinny składać osoby upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu swojego właściwego organu. EUNB należy także zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 powiadomienia są publikowane na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają minimalne zasady i przedmiot testów warunków skrajnych, które systemy gwarancji depozytów (ang. *deposit guarantee scheme* – DGS) są zobowiązane przeprowadzać zgodnie z art. 4 ust. 10 dyrektywy 2014/49/UE (dyrektywa w sprawie systemów gwarancji depozytów, DGSD)².
6. Ich celem jest wsparcie wyznaczonych organów i DGS w zwiększeniu odporności systemów DGS w Unii Europejskiej poprzez określenie minimalnego poziomu zgodności, jakości i porównywalności testów warunków skrajnych DGS.
7. Odporność DGS można zdefiniować jako zdolność DGS do wykonywania zadań powierzonych im na podstawie dyrektyw 2014/49/UE i 2014/59/UE³. Definicja ta obejmuje wszystkie zadania, które dany DGS jest zobowiązany wypełniać zgodnie z ustawodawstwem krajowym, do których należą dokonywanie wypłat (art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 DGSD), dokonywanie wypłat w ramach współpracy transgranicznej (art. 14 DGSD), wnoszenie wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 109 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (BRRD)), wnoszenie wkładu na rzecz zapobiegania upadłości (art. 11 ust. 3 DGSD) oraz przekazywanie wkładu na rzecz postępowania upadłościowego (art. 11 ust. 6 DGSD). Odporność DGS można oceniać za pomocą testów warunków skrajnych przewidzianych w wytycznych.

Zakres stosowania

8. Wytyczne mają zastosowanie do DGS, podczas gdy przeprowadzają one testy warunków skrajnych swoich systemów zgodnie z art. 4 ust. 10 dyrektywy 2014/49/UE.
9. W przypadku gdy danym DGS zarządzają wyznaczone organy, powinny one stosować niniejsze wytyczne podczas przeprowadzania testów warunków skrajnych DGS. W przypadku gdy danym DGS zarządza podmiot prywatny, wyznaczone organy powinny zapewnić stosowanie niniejszych wytycznych przez takie DGS.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG oraz dyrektywy 2001/24/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

Adresaci

10. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w art. 4 ust. 2 ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
11. Kieruje się je również do właściwych organów określonych w art. 4 ust. 2 ppkt i), iii) i v) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w zakresie, w jakim wymaga się od nich jako uczestników sieci bezpieczeństwa współpracy w celu zagwarantowania odpowiedniej skuteczności testów warunków skrajnych DGS.

Definicje

12. O ile nie wskazano inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w dyrektywie 2014/49/UE mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

Ćwiczenia	oznacza poszczególne działania realizowane przez dany DGS w ramach jednego testu warunków skrajnych.
Cykl sprawozdawczy	oznacza przedział czasowy (ustalony przez EUNB) między zakończeniem i oficjalnym przedłożeniem EUNB przez dany DGS dwóch formularzy sprawozdawczych zawartych w załączniku 1.
Cykl testów warunków skrajnych	oznacza okres nieprzekraczający 3 lat, w którym dany DGS przeprowadza każdy z testów warunków skrajnych zaliczanych do testów podstawowych co najmniej raz.
Obserwatorzy wewnętrzni	oznacza obserwatorów testu zaangażowanych w celu monitorowania przebiegu testu i zgłaszania uwag do jego poszczególnych etapów. Są oni pracownikami lub podwykonawcami DGS. Mogą oni również pochodzić z innego organu publicznego, któremu powierzono funkcje DGS na podstawie DGSD i BRRD.
Obserwatorzy zewnętrzni	oznacza zainteresowane strony zaangażowane w celu monitorowania przebiegu testu i zgłaszania uwag do jego poszczególnych etapów, którzy nie są pracownikami ani podwykonawcami DGS i którym nie powierzono funkcji DGS przewidzianych przez DGSD i BRRD. Mogą oni m.in. należeć do instytucji kredytowych będących członkiem danego DGS, właściwych organów publicznych lub zewnętrznych dostawców DGS.

Plik „Single-Customer-View” („plik SCV”)	oznacza plik zawierający informacje dotyczące deponenta niezbędne do przygotowania wypłaty przez DGS, w tym łączną kwotę jego kwalifikujących się depozytów.
Testy podstawowe	oznaczają testy warunków skrajnych oceniające zdolność DGS do wykonywania poszczególnych funkcji wchodzących w zakres jego uprawnień.
Uczestnicy wewnętrzni	oznaczają uczestników testów biorących bezpośredni udział w realizacji testu, będących pracownikami lub podwykonawcami DGS. Mogą oni również pochodzić z innego organu publicznego, któremu powierzono funkcje DGS na podstawie DGSD i BRRD.
Uczestnicy zewnętrzni	oznaczają uczestników testu biorących bezpośredni udział w realizacji testu, którzy nie są pracownikami ani podwykonawcami DGS i którym nie powierzono funkcji DGS przewidzianych przez DGSD i BRRD. Mogą oni m.in. należeć do instytucji kredytowych będących członkiem danego DGS, właściwych organów publicznych lub zewnętrznych dostawców DGS.
Założenia	oznaczają informacje i parametry przyjęte na potrzeby przeprowadzenia testu warunków skrajnych danego DGS.

3. Wejście w życie

Data rozpoczęcia stosowania

13. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 15 września 2021 r.

Uchylenie

14. Wytyczne EUNB/GL/2016/04 uchyla się ze skutkiem od dnia 15 września 2021 r.

4. Wytyczne w sprawie testów warunków skrajnych DGS

Wytyczna 1: Cele testów warunków skrajnych DGS

1.1 Testy warunków skrajnych DGS powinny przyczynić się do stopniowego zwiększania odporności europejskiego systemu DGS poprzez:

- (i) ocenę odporności DGS za pomocą testowania zdolności DGS do wykonywania zadań powierzonych im na podstawie dyrektywy 2014/49/UE i dyrektywy 2014/59/UE, między innymi w ramach współpracy z innymi DGS na obszarze Unii Europejskiej;
- (ii) identyfikację wymiarów DGS, które wymagają poprawy lub które zostały już ulepszone w porównaniu do wyników poprzednich testów; oraz
- (iii) dostarczanie wyników zapewniających porównywalność i umożliwiających wzajemne oceny.

Wytyczna 2: Metodyka testów warunków skrajnych DGS

2.1 W celu zagwarantowania całościowego podejścia, testy warunków skrajnych należy programować w cyklu średnioterminowym. Każde ćwiczenie w ramach testu warunków skrajnych powinno obejmować kluczowe etapy opisane w wytycznej 2.

2.2 W celu zapewnienia zgodności z art. 4 ust. 11 dyrektywy 2014/49/UE wyznaczone organy powinny dopilnować, żeby DGS otrzymywały i wykorzystywały informacje niezbędne do przeprowadzania testów warunków skrajnych swoich systemów wyłącznie do przeprowadzania tych testów i przechowywały je przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do tego celu. W celu zapewnienia zgodności z art. 4 ust. 9 wspomnianej dyrektywy, w szczególności w przypadku gdy test obejmuje przetwarzanie danych dotyczących rachunków deponentów, wyznaczone organy powinny dopilnować, żeby DGS zachowywały poufność danych i przetwarzały dane dotyczące rachunków deponentów zgodnie z dyrektywą 95/46/WE⁴ oraz w pełni chroniły te dane, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez zastosowanie metod anonimizacji.

⁴Zastąpiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych.

Programowanie testów warunków skrajnych

- 2.3 DGS powinny opracować program testów warunków skrajnych w okresie nie dłuższym niż 3 lata, przewidujący przeprowadzenie ćwiczeń obejmujących wszystkie testy podstawowe określone w wytycznej 3. W każdym przypadku cykl testów warunków skrajnych kończy się po przeprowadzeniu wszystkich testów podstawowych co najmniej raz (od czasu wejścia wytycznych w życie lub przyjęcia ostatniego cyklu).
- 2.4 Program powinien określać orientacyjne ramy czasowe zaprogramowanych ćwiczeń i określać planowany zakres każdego z nich pod względem formatów i założeń. Program może obejmować jeden lub kilka cykli testów warunków skrajnych.
- 2.5 Program powinien być regularnie aktualizowany z uwzględnieniem wyników poprzednich testów warunków skrajnych (np. wyników wskazujących na potrzebę dogłębniejszej oceny), faktycznych interwencji DGS lub zmian regulacyjnych (np. skrócenie terminów wypłaty).
- 2.6 W przypadku gdy podczas realizacji cyklu testów warunków dochodzi do rzeczywistej interwencji umożliwiającej danemu DGS ocenę jego odporności w zakresie niektórych lub wszystkich testów podstawowych lub wskaźników przewidzianych programem, ten DGS powinien rozważyć zmianę programu w taki sposób, żeby pierwotnie przewidziany test został zastąpiony testem, który odbył się w warunkach rzeczywistych. Wówczas zamiast realizować wszystkie kluczowe etapy opisane poniżej, DGS może skupić się na etapach sprawozdawczości i działań naprawczych.

Kluczowe etapy ćwiczenia w ramach testu warunków skrajnych

- 2.7 Przeprowadzając dane ćwiczenie w ramach testu warunków skrajnych, DGS powinny zrealizować następujące etapy.

Etap planowania

- 2.8 DGS powinny wyznaczyć spośród swojego personelu wewnętrznego zespół kierujący lub kierującego (dalej „zespół kierujący”), który będzie odpowiedzialny za planowanie i koordynację poszczególnych zadań w ramach danego ćwiczenia będącego częścią testów warunków skrajnych. W tym kontekście personel wewnętrzny oznacza pracowników lub podwykonawców DGS oraz pracowników innego organu publicznego, któremu powierzono funkcje DGS przewidziane przez DGSD i BRRD. Uczestnicy i obserwatorzy zewnętrzni mogą uczestniczyć w poszczególnych etapach testów warunków skrajnych, lecz nie wchodzi w skład zespołu kierującego. Kadra kierownicza wyższego szczebla powinna dopilnować, żeby zespół kierujący uzyskiwał wszystkie niezbędne informacje i pełne wsparcie od pozostałego personelu DGS.
- 2.9 Przed każdym ćwiczeniem zespół kierujący powinien określić ramy czasowe przeprowadzenia testu oraz wskazać uczestników i obserwatorów wewnętrznych i/lub zewnętrznych.

- 2.10 Na podstawie programu testów warunków skrajnych zespół kierujący powinien określić bardziej szczegółowo cel testu, formaty, wskaźniki, które należy zmierzyć oraz założenia ćwiczenia (np. kwotę na finansowanie interwencji DGS, poziom wypłat w przypadku likwidacji lub instytucje kredytowe, które zostaną objęte kontrolą jakości plików SCV).
- 2.11 DGS może wykorzystywać założenia z dotychczasowych interwencji i oceniać dotychczasowe funkcjonowanie DGS. DGS mogą także przeprowadzać symulację tego, w jaki sposób ich system zachowałby się, gdyby stanął w obliczu podobnej sytuacji w obecnych warunkach.
- 2.12 DGS powinien przeznaczyć na potrzeby testu odpowiednie zasoby obejmujące personel wsparcia, budżet i infrastrukturę. Adekwatność tych zasobów powinna być przedmiotem ciągłego przeglądu w procesie opracowywania ćwiczenia.
- 2.13 DGS powinny przyjąć odpowiednie rozwiązania celem zagwarantowania obiektywizmu podczas przyjmowania założeń testów warunków skrajnych, przeprowadzania testów oraz opracowywania obiektywnych wniosków. DGS są proszone o przekazywanie informacji o takich ustaleniach w formularzu sprawozdawczym. Takie rozwiązania powinny być udokumentowane przez DGS i powinny zapewniać, by wymogi dotyczące obiektywizmu obowiązywały wszystkich uczestników i obserwatorów testów i na wszystkich etapach. W ramach tych rozwiązań DGS powinny wprowadzić wyraźne rozdzielenie zespołu kierującego i innych uczestników oraz obserwatorów, którzy w ramach danego DGS również biorą udział w ćwiczeniu DGS. DGS powinny również informować w swoich sprawozdaniach o elementach, które wzięły pod uwagę przy wprowadzaniu takich rozwiązań, takich jak struktura/system zarządzania danego DGS, koszty, konflikty interesów, wartość dodana, krajowe przepisy dotyczące tajemnicy służbowej i nadzoru DGS.
- 2.14 Przyjmowane rozwiązania mogą dopuszczać udział obserwatorów zewnętrznych procesu. Obserwatorami mogą być wyznaczone organy, o ile same nie zarządzają danym systemem, inne organy publiczne, firmy konsultingowe lub inne DGS. Obserwatorzy powinni dołożyć starań, aby zweryfikować, czy dany proces prowadzony jest w sposób obiektywny, a w przypadku wątpliwości zgłosić swoje uwagi zespołowi kierującemu. Obserwatorzy powinni mieć dostęp do odpowiednich informacji dotyczących wszystkich etapów procesu. Wszelkie informacje przekazywane w tym kontekście powinny podlegać rygorystycznym wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej. W przypadku testów plików SCV wymóg dotyczący wprowadzenia rozdzielenia lub alternatywnie zaangażowania obserwatorów należy uznać za spełniony.
- 2.15 Zespół kierujący powinien skontaktować się z uczestnikami oraz obserwatorami wewnętrznymi i zewnętrznymi, którzy będą zaangażowani w poszczególne etapy ćwiczenia i zagwarantować wzajemne zrozumienie ról, jakich oczekuje się od poszczególnych uczestników ćwiczenia.

Etap przeprowadzenia ćwiczenia

2.16 Przeprowadzając ćwiczenie, zespół kierujący powinien zażądać i uzyskać od uczestników i obserwatorów testów informacje niezbędne do oceny funkcjonowania systemów DGS w odniesieniu do testowanych obszarów i wskaźników opisanych w wytycznych 3 i 4.

2.17 Ćwiczenia mogą mieć różne formy, w tym sesje z odgrywaniem na żywo ról, w których uczestnicy wewnętrzni i zewnętrzni symulują działania i decyzje, które podjęliby w ramach testu podstawowego określonego w wytycznej 3, lub wymiany dokumentów między jednostkami wsparcia (ang. back office) (np. podczas których zespół kierujący żąda plików SCV od danej instytucji i mierzy poziom dokładności zawartych w nich informacji). DGS powinny informować w formularzu sprawozdawczym o wybranej formie ćwiczenia według następujących kategorii:

- przeglądy zza biurka, które obejmują kontrolę (jakości) obowiązujących procedur i stosowanych rozwiązań, na przykład w celu uzyskania obrazu wszystkich etapów procesu (fikcyjnej) wypłaty i przejścia przez nie od początku do końca w celu dokonania oceny poszczególnych obszarów;
- inspekcje na miejscu, na przykład wizyty prowadzone przez DGS lub ich usługodawców w instytucjach kredytowych w celu oceny jakości ich plików SCV. Wizyty te można organizować i określać w ramach obowiązujących uregulowań krajowych;
- symulacje, na przykład kompleksowe symulacje (typu end-to-end) określonego testu podstawowego lub symulacje części procesu, np. przesyłania pliku polecenia wypłaty z DGS państwa pochodzenia do DGS państwa przyjmującego lub przekazania kwoty finansowania *ex ante* oraz wykorzystania z linii kredytowej;
- rzeczywiste przypadki, które wystąpiły podczas cyklu testów warunków skrajnych i które umożliwiły ocenę zdolności DGS objętych niniejszymi wytycznymi;
- inne rodzaje ćwiczeń, które są przeprowadzane tylko wówczas, gdy dane ćwiczenie nie odpowiada żadnej z powyższych kategorii i które DGS powinny objaśnić w sprawozdaniach.

2.18 W odróżnieniu od zespołu kierującego uczestnicy etapu przeprowadzenia testu powinni reprezentować te organy, podmioty lub nawet działy wewnętrzne, w tym z danego DGS, które byłyby zobowiązane podjąć niezbędne działania lub decyzje bądź też udzielić niezbędnych informacji w sytuacji rzeczywistej. Mogą to być uczestnicy wewnętrzni (np. dział wewnętrzny odpowiedzialny w danym DGS za kwestie związane z finansowaniem) lub uczestnicy zewnętrzni (np. organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które określałyby, po skonsultowaniu się z danym DGS, wysokość jego wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji).

Etap sprawozdawczości i działań naprawczych

- 2.19 Zespół kierujący powinien przeprocesować i zinterpretować wyniki testu celem dokonania obiektywnej oceny odporności danego DGS w ramach wykonywania jego zadań przewidzianych prawem.
- 2.20 Zespół kierujący powinien systematycznie rejestrować wyniki w sposób spójny za pomocą standardowego formularza, takiego jak formularz opracowany przez Europejskie Forum Gwarantów Depozytów. DGS powinny co najmniej raz do roku przekazywać wyznaczonym organom wyniki testów warunków skrajnych.
- 2.21 Testy warunków skrajnych powinny stanowić część procesu ciągłego doskonalenia. Dlatego w przypadku wykrycia podczas testu warunków skrajnych niedociągnięć w danym DGS, ten DGS powinien podjąć działania naprawcze. W przypadku stwierdzenia niedociągnięć po stronie instytucji kredytowych, na przykład niewłaściwej jakości plików SCV, dany DGS powinien podjąć działania naprawcze, w razie konieczności za pośrednictwem właściwego organu odpowiedzialnego za nadzór nad tymi instytucjami. Następnie ten DGS powinien upewnić się w ramach kolejnych testów, że niedociągnięcia zostały usunięte.

Współpraca z odpowiednimi organami administracyjnymi

- 2.22 DGS powinny przekazywać wyznaczonym organom pełne informacje odnośnie do planowania i prowadzenia testów warunków skrajnych, chyba że dany DGS jest również wyznaczonym organem. W tym celu DGS powinny przedłożyć swoje programy testów warunków skrajnych wyznaczonym organom w terminie 3 miesięcy od ich zakończenia. To przekazywanie informacji może zapoczątkować konstruktywny dialog i doprowadzić do udoskonalenia programu. Wyznaczone organy powinny przekazać swoje uwagi w ciągu 6 miesięcy od otrzymania programu opracowanego przez DGS. Wszelkie istotne aktualizacje powinny być niezwłocznie zgłaszane wyznaczonym organom.
- 2.23 Następnie, planując każde ćwiczenie, DGS powinny informować wyznaczone organy o zakresie testu, w tym o uczestniczących instytucjach kredytowych, formach testów, założeniach i wszelkich innych istotnych kwestiach.
- 2.24 Ponadto przed przeprowadzeniem danego testu podstawowego określonego w wytycznej 3 DGS powinny poinformować odpowiednie organy publiczne, które uczestniczyłyby w wykonywaniu danego testowanego zadania przewidzianego prawem. W przypadku testowania scenariusza wypłaty należy co najmniej poinformować „właściwe organy administracyjne” określone zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE oraz właściwe organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 17 tej dyrektywy. W przypadku testowania scenariusza restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy poinformować właściwe organy oraz organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 2.25 DGS powinny uzyskać opinię tych organów na temat założeń testu i zaproponować im uczestnictwo w etapie przeprowadzania testu. W przypadku gdy dany DGS jest odrębny od

wyznaczonego organu, uczestnictwo lub konsultacje można zorganizować za pośrednictwem wyznaczonego organu.

2.26 Właściwe organy oraz organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny współpracować – bezpośrednio lub za pośrednictwem wyznaczonych organów – z DGS w zakresie opracowywania scenariuszy i przeprowadzania testów.

2.27 DGS powinny przekazywać wyniki testów warunków skrajnych wyznaczonym organom za pomocą formularza sprawozdawczego zawartego w załączniku 1. Powinny one również przekazywać wyniki testów warunków skrajnych, za pomocą formularza sprawozdawczego lub w innej formie, odpowiednim organom⁵ na ich żądanie i z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów dotyczących zachowania poufności.

Wytyczna 3: Testy podstawowe

3.1 Aby dokonać kompleksowej oceny swojej zdolności do przeprowadzenia skutecznej interwencji w przypadku upadłości instytucji, DGS powinny przeprowadzać testy podstawowe zgodnie z niniejszą wytyczną.

Funkcje DGS, które należy objąć testami podstawowymi

3.2 Mając na uwadze wzajemną ocenę EUNB, DGS powinny przeprowadzać testy podstawowe funkcji powierzonych im z mocy prawa (na podstawie przepisów krajowych transponujących dyrektywy 2014/49/UE i 2014/59/UE) w ramach danego cyklu testów warunków skrajnych DGS oraz przekazywać EUNB wyniki tych testów. W tym celu funkcje DGS powinny obejmować:

- dokonywanie wypłat na rzecz deponentów w państwie członkowskim DGS w przypadku niewypłacalności danej instytucji kredytowej zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE („funkcja wypłaty”);
- dokonywanie wypłat deponentom oddziałów instytucji kredytowych posiadających odpowiednie zezwolenie w innym państwie członkowskim w przypadku niewypłacalności instytucji kredytowej zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 14 dyrektywy 2014/49/UE („funkcja wypłaty w ramach współpracy transgranicznej”). DGS powinny stosować taki test podstawowy jedynie w przypadkach, w których mogłyby uczestniczyć w wypłatach transgranicznych (jako DGS państwa pochodzenia, DGS państwa przyjmującego lub DGS pełniący obie role) zgodnie z wyżej wspomnianym art. 14 DGSD i właściwymi przepisami krajowymi;
- finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych w celu zapewnienia ciągłości dostępu do depozytów zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE i art. 109 dyrektywy 2014/59/UE („funkcja wnoszenia wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”);

⁵ W tym, między innymi, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwym organom krajowym.

- wykorzystywanie dostępnych środków finansowych na środki alternatywne mające zapobiec upadłości instytucji kredytowej, jeżeli zezwala na to prawo państwa członkowskiego, w którym DGS ma siedzibę, zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE („funkcja zapobiegania upadłości”);
 - wykorzystywanie dostępnych środków finansowych do finansowania środków zabezpieczających dostęp deponentów do ich gwarantowanych depozytów w kontekście krajowych postępowań upadłościowych, o ile jest to dozwolone na mocy prawa państwa członkowskiego, w którym DGS ma siedzibę, zgodnie z art. 11 ust. 6 dyrektywy 2014/49/UE („funkcja wnoszenia wkładu na rzecz postępowania upadłościowego”).
- 3.3 Ponadto DGS powinny przeprowadzać regularne testy swoich plików SCV oraz przedkładać wyniki tych testów. Regularne testy plików SCV również należą do testów podstawowych. Wyników regularnych testów plików SCV nie należy utożsamiać ani mylić z oceną plików SCV przeprowadzaną przy okazji testu podstawowego dotyczącego funkcji wypłaty. W tym drugim przypadku ocenę plików SCV należy przedstawiać w ramach wyników testu podstawowego dotyczącego wypłat na rzecz deponentów.
- 3.4 W przypadku wprowadzenia przez DGS istotnych zmian systemów lub procesów podczas trwania cyklu testów warunków skrajnych, DGS są zobowiązane do ponownego przeprowadzenia niektórych testów podstawowych w trakcie bieżącego cyklu testów warunków skrajnych – jeżeli ponowne przeprowadzenie testów w tych ramach czasowych jest możliwe pod względem operacyjnym. Na przykład gdy dany DGS zmienia metodę wypłaty z modelu banku agenta na przelew elektroniczny dokonywany z wykorzystaniem specjalnej platformy informatycznej DGS, procesy wypłaty ulegają istotnej zmianie, a zatem w celu zapewnienia odporności ten DGS powinien ponownie przetestować swoją funkcję wypłaty pod kątem tych wskaźników opisanych w wytycznej 4, na które zmiana ma wpływ.
- 3.5 W zależności od rodzaju testu podstawowego DGS będą korzystać ze wskaźników określonych w wytycznej 4. DGS powinny przekazywać wyniki powyższych testów podstawowych wyznaczonym organom i EUNB z wykorzystaniem formularza sprawozdawczego zawartego w załączniku 1.
- 3.6 W odniesieniu do każdego z testów podstawowych DGS powinny składać EUNB sprawozdania z wykorzystaniem formularza sprawozdawczego. Każdy formularz sprawozdawczy może obejmować maksymalnie trzy testy.
- 3.7 Każdy test podstawowy powinien być przeprowadzany w formie testów kompleksowych (typu end-to-end) przynajmniej raz na cykl testów warunków skrajnych. Pozostałe powtórzenia danego testu podstawowego w ramach tego samego cyklu testów warunków skrajnych można przeprowadzić za pomocą serii testów szczegółowych, obejmujących łącznie wszystkie wskaźniki przewidziane dla tego testu podstawowego.

Funkcja wypłaty

- 3.8 DGS powinny testować swoją zdolność do dokonania wypłat na rzecz deponentów zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE. Żaden DGS nie powinien zaniechać testowania funkcji wypłaty, argumentując to tym, że przetestował opisane poniżej funkcje dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zapobiegania upadłości lub że wszystkie instytucje kredytowe będące jego członkami zaliczają się do kategorii opisanej w pkt 3.27.
- 3.9 W ramach scenariusza wypłaty DGS powinien przeprowadzić symulację upadłości jednej lub kilku instytucji kredytowych, aby ocenić, czy kwota podlegająca wypłacie, o której mowa w art. 7 dyrektywy 2014/49/UE, byłaby dostępna w terminach wypłaty określonych w art. 8 tej dyrektywy.
- 3.10 Ponadto testując swoją zdolność do dokonania wypłat deponentom, DGS powinien oceniać jakość swoich wewnętrznych procesów gromadzenia i analizowania plików SCV oraz zwracać się w razie konieczności do odpowiedniej instytucji kredytowej z żądaniem dodatkowych/skorygowanych danych. Wyżej wspomnianych testów dotyczących plików SCV nie należy utożsamiać ani mylić z regularnymi rutynowymi ocenami plików SCV.
- 3.11 W okresie trwania programu, o którym mowa w wytycznej 2, DGS powinny stosować wskaźniki przewidziane dla funkcji wypłaty, które opisano w wytycznej 4.

Wypłata w ramach współpracy transgranicznej

- 3.12 Jeżeli DGS pełni funkcję systemu DGS państwa pochodzenia lub DGS państwa przyjmującego zgodnie z art. 14 DGSD, powinien przeprowadzać symulację upadłości jednej lub kilku instytucji kredytowych mających co najmniej jeden oddział w innym państwie członkowskim.
- 3.13 DGS powinny przeprowadzać takie testy stosownie do swojej roli: jako DGS państwa pochodzenia, DGS państwa przyjmującego lub w stosownych wypadkach dla obu tych ról. DGS powinien testować swoją rolę jako DGS państwa przyjmującego, jeżeli znajduje się w państwie członkowskim, w którym istnieje co najmniej jeden oddział instytucji kredytowej z innego państwa członkowskiego. DGS powinien testować swoją rolę jako DGS państwa pochodzenia, jeżeli którakolwiek z jego instytucji członkowskich ma oddział zarejestrowany w innym państwie członkowskim. DGS powinien testować obie role, jeżeli występują obie powyższe sytuacje. Jeżeli przepisy krajowe przewidują, że pojedynczy DGS odpowiada za zarządzanie działaniami transgranicznymi w zakresie wypłat w imieniu innych DGS działających w tym samym państwie członkowskim, wówczas wymóg przeprowadzenia testów podstawowych w odniesieniu do współpracy między państwem pochodzenia a państwem przyjmującym ma zastosowanie wyłącznie do tego DGS.
- 3.14 Wybierając partnerskie DGS, które mają być poddane testowi scenariusza wypłaty w ramach współpracy transgranicznej, DGS powinny rozważyć zastosowanie, w miarę możliwości, podejścia opartego na analizie ryzyka. Na przykład, jeżeli DGS X jest zarówno DGS państwa pochodzenia, jak i DGS państwa przyjmującego dla DGS Y, a tylko DGS państwa przyjmującego

dla DGS Z, wówczas DGS X może zdecydować, stosując podejście oparte na analizie ryzyka, o przeprowadzeniu testu w odniesieniu do siebie jako systemu pełniącego rolę DGS państwa pochodzenia dla DGS Y oraz rolę DGS państwa przyjmującego dla DGS Z.

3.15 W okresie obowiązywania programu, o którym mowa w wytycznej 2, DGS powinny stosować wskaźniki właściwe dla scenariusza wypłaty w ramach współpracy między państwem pochodzenia a państwem przyjmującym, jak opisano w wytycznej 4.

3.16 Jeżeli dany DGS nie jest w stanie przeprowadzić takiego testu podstawowego, ponieważ żaden inny DGS nie zdecydował się na udział w ćwiczeniu w ramach współpracy transgranicznej jako partnerski DGS, w formularzu sprawozdawczym należy wskazać „obszar niepoddany testowi”, jak przewidziano w pkt 5.7.

Wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

3.17 Scenariusze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zakładać interwencję w odniesieniu do danej instytucji kredytowej będącej jego członkiem, która została objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w rozumieniu dyrektywy 2014/59/UE, do której DGS jest zobowiązany wnieść wkład na mocy art. 109 tej dyrektywy.

3.18 Testy warunków skrajnych DGS w ramach scenariuszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być przeprowadzane niezależnie przez DGS lub mogą być częścią szerszego testu dotyczącego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzanego przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że odpowiednio przetestowany i zastosowany zostanie zestaw wskaźników szczególnych opisanych w wytycznej 4.

3.19 W przypadku gdy test warunków skrajnych DGS w ramach scenariusza restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzany jest samodzielnie przez DGS, opracowując scenariusz i przeprowadzając test, DGS powinien konsultować się z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz powinien wystąpić do niego o udział w teście. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny współpracować z DGS i przekazywać im bezpośrednio lub za pośrednictwem wyznaczonych organów informacje niezbędne do opracowania i przeprowadzenia testów warunków skrajnych.

3.20 Zakładany poziom wkładu DGS do sfinansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy obliczać z uwzględnieniem zasad określonych w art. 108 i 109 dyrektywy 2014/59/UE oraz profilu instytucji kredytowych wybranych do testu obejmującego scenariusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3.21 W wyjątkowych przypadkach, po skonsultowaniu się z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, DGS może odstąpić od testowania scenariuszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli stwierdzi, że żadna instytucja kredytowa będąca jego członkiem nie należy do kategorii opisanej w pkt 3.27.

Zapobieganie upadłości

3.22 W przypadku gdy, zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, dany DGS może wykorzystywać środki na zapobieganie upadłości instytucji kredytowych, powinien przeprowadzić co najmniej dwa rodzaje testów:

- test symulujący znaczne pogorszenie sytuacji finansowej jednej lub kilku instytucji kredytowych będących jego członkami, w tym ich pozycji kapitałowej, jakości aktywów i poziomu płynności. W tym kontekście test powinien umożliwić ocenę, czy dany DGS byłby w stanie zapobiec upadłości na warunkach określonych w art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, między innymi na podstawie analizy środków alternatywnych, które można by wdrożyć, oraz tego, czy DGS dysponowałby środkami finansowymi na zapewnienie niezbędnego wsparcia; oraz
- test systemów monitorowania ryzyka DGS. W przypadku gdy w przeszłości odnotowano sytuację zagrożenia, DGS powinien określić, czy systemy monitorowania były w stanie wykryć zbliżające się zagrożenie.

3.23 Testy warunków skrajnych DGS służące zapobieganiu upadłości powinny być przeprowadzane z wykorzystaniem dedykowanego zestawu wskaźników opisanych w wytycznej nr 4.

Wkład na rzecz postępowania upadłościowego

3.24 Testy podstawowe związane z wkładem DGS na rzecz postępowania upadłościowego powinny zakładać interwencję w celu zabezpieczenia dostępu deponentów do ich gwarantowanych depozytów w kontekście krajowego postępowania upadłościowego zgodnie z art. 11 ust. 6 dyrektywy 2014/49/UE.

3.25 DGS powinny przeprowadzać testy warunków skrajnych dotyczące wkładu na rzecz postępowania upadłościowego z wykorzystaniem dedykowanego zestawu wskaźników opisanych w wytycznej nr 4.

Wybór instytucji kredytowych będących członkami DGS, które należy objąć testami podstawowymi

3.26 W celu przeprowadzenia testów podstawowych DGS powinien wybrać jedną lub kilka instytucji kredytowych będących jego członkami, których profil odpowiada planowanemu celowi testu, między innymi pod względem rodzaju testowanych funkcji, zakresu i złożoności scenariusza oraz zasięgu geograficznego.

3.27 W celu przeprowadzenia testu dotyczącego wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, DGS powinien wybrać jedną lub kilka instytucji kredytowych będących jego członkami, które uznaje za odpowiednie. DGS powinien rozważyć wybór co najmniej jednej instytucji kredytowej będącej jego członkami w porozumieniu z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zakres i złożoność testów podstawowych

- 3.28 DGS powinny przeprowadzać testy podstawowe, zakładając różne poziomy dotkliwości i złożoności. EUNB zdaje sobie jednak sprawę, że możliwości zwiększania zakresu i złożoności testów są ograniczone i że scenariusze testów warunków skrajnych powinny umożliwiać ich realne zastosowanie do DGS. Dlatego wraz z upływem czasu DGS powinny stosować coraz bardziej wyrafinowane i złożone scenariusze, nie rezygnując przy tym z oceny swojej zdolności do radzenia sobie ze scenariuszami bazowymi, których ziszczenia się można realistycznie oczekiwać. Na przykład dany DGS mógłby początkowo przeprowadzić test współpracy transgranicznej jako DGS państwa pochodzenia z innym DGS pełniącym funkcję DGS państwa przyjmującego. Następnie mógłby zwiększyć złożoność testu, przeprowadzając kolejny test współpracy transgranicznej z jednoczesnym udziałem dwóch lub trzech DGS państw przyjmujących. DGS mogą również zwiększyć poziom dotkliwości i złożoność struktury ćwiczeń w ramach testów warunków skrajnych, na przykład wybierając inny rodzaj ćwiczenia (tj. DGS może najpierw przeprowadzić ćwiczenie symulacyjne (ang. *desktop exercise*), aby ocenić wybrany aspekt, a następnie dokonać jego oceny poprzez symulację).
- 3.29 DGS powinny rozważyć zwiększenie złożoności oraz dotkliwości założeń do jednego lub kilku testów podstawowych poprzez dodanie do wybranego testu podstawowego scenariusza „szczególnego” obejmującego poważne trudności z zachowaniem ciągłości działania lub okoliczności zewnętrzne, które stanowiłyby dla danego DGS dodatkowe obciążenie w wykonywaniu jego funkcji, o których mowa w wytycznej 4.
- 3.30 DGS powinny informować w swoich sprawozdaniach, czy i w jaki sposób zwiększyły wraz z upływem czasu dotkliwość i złożoność przeprowadzanych przez siebie testów warunków skrajnych (w porównaniu z poprzednim cyklem testów warunków skrajnych lub, w stosownych przypadkach, w ramach cyklu testów objętego sprawozdaniem). DGS powinny rozważyć zwiększanie dotkliwości i złożoności danego testu warunków skrajnych wraz z każdym kolejnym cyklem testów warunków skrajnych. DGS powinny również rozważyć zwiększenie dotkliwości i złożoności dwóch podobnych testów warunków skrajnych (dotyczących tego samego zadania przewidzianego prawem) przeprowadzanych w ramach tego samego cyklu testów warunków skrajnych.
- 3.31 W celu zapewnienia historycznego znaczenia DGS powinny w ramach swojego programu, o którym mowa w wytycznej 2, testować scenariusze umożliwiające ocenę zdolności ich systemów do przeprowadzenia interwencji o charakterze i intensywności, które wystąpiły w przeszłości, w szczególności w latach 2008-2012.

Wytyczna 4: Wskaźniki

4.1 Testy warunków skrajnych powinny mieć na celu ocenę odporności DGS, obejmując dwa główne obszary ryzyka:

- (i) ryzyko operacyjne, czyli ryzyko, że DGS nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich obowiązków ze względu na nieodpowiednie lub nieskuteczne procesy wewnętrzne, nieodpowiedni personel i systemy; oraz
- (ii) ryzyko finansowania, czyli ryzyko, że źródła finansowania przewidziane w art. 10 dyrektywy 2014/49/UE (składki stałe, składki nadzwyczajne i alternatywne źródła finansowania) są niewystarczające, aby umożliwić DGS uregulowanie jego potencjalnych zobowiązań lub ich uregulowanie w terminach wymaganych na mocy prawa krajowego lub unijnego.

4.2 Testy warunków skrajnych powinny obejmować różne etapy operacyjne interwencji DGS, począwszy od wczesnego planowania na wypadek upadłości, poprzez etap przygotowań w przypadku wystąpienia upadłości, skończywszy na przeprowadzeniu interwencji, włącznie z dokonaniem wypłaty, wniesieniem wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji itp. Testy powinny co najmniej mierzyć wskaźniki określone w niniejszej wytycznej.

4.3 Możliwości operacyjne i w zakresie finansowania powinny być testowane w ramach testów podstawowych opisanych w wytycznej 3. Ponadto DGS powinny przeprowadzać w ramach danego cyklu testów warunków skrajnych regularne ukierunkowane kontrole dotyczące plików SCV wszystkich instytucji członkowskich.

4.4 Jeżeli dany DGS zdecydował się ocenić dodatkowe – inne niż przetestowane za pomocą wskaźników określonych w niniejszych wytycznych – aspekty, które uznał za istotne dla oceny swoich możliwości, może przedstawić rezultaty przetestowania tych aspektów, zamieszczając w formularzu sprawozdawczym wskaźniki opracowane przez siebie, z własnej inicjatywy, oraz wyniki ich użycia. Formularz sprawozdawczy będzie zawierać specjalną część dotyczącą takich wskaźników.

Możliwości operacyjne

4.5 Testy warunków skrajnych DGS powinny obejmować zdolność DGS do przeprowadzania procesów i stosowania mechanizmów wykorzystywanych w ramach interwencji, włączając w to dostępność danych, personelu i innych zasobów operacyjnych, komunikację, systemy płatności, pomiar czasu i współpracę transgraniczną.

Dostęp do danych

4.6 Dostęp do dobrej jakości danych dotyczących instytucji kredytowych, deponentów i depozytów powinien być testowany priorytetowo w celu zapewnienia nieprzerwanej zdolności DGS do wykonywania ich zadań.

4.7 DGS powinny przeprowadzać dwa rodzaje testów w odniesieniu do plików SCV:

- a. ocenę jakości plików SCV w kontekście testu zdolności DGS do dokonania wypłat na rzecz deponentów w przypadku niewypłacalności instytucji kredytowej zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE („funkcja wypłaty”); oraz
- b. ocenę jakości plików SCV w kontekście regularnych rutynowych testów z udziałem co najmniej wszystkich należących do DGS instytucji kredytowych posiadających kwalifikujące się depozyty.

4.8 Niniejsze wytyczne zawierają różne zestawy wskaźników dla tych dwóch rodzajów testów. DGS są proszone o oddzielne raportowanie w formularzu sprawozdawczym informacji o regularnych testach plików SCV.

4.9 Zasadniczo wszystkie instytucje członkowskie posiadające kwalifikujące się depozyty powinny być poddawane regularnym testom plików SCV. DGS może zdecydować, że nie będzie testował plików SCV instytucji członkowskich, które nie przyjmują depozytów. W formularzu sprawozdawczym DGS powinny podać liczbę odrębnych instytucji (i) które są członkami DGS w momencie składania sprawozdania; (ii) które są członkami DGS w czasie poszczególnych rund testowania plików SCV; oraz (iii) dla których przetestowano pliki SCV. W stosownych przypadkach DGS powinny wyjaśnić przyczyny różnic między liczbą instytucji poddanych testowi a liczbą instytucji będących członkami DGS w czasie każdego ćwiczenia, np. ponieważ nie wszystkie instytucje członkowskie przyjmują depozyty lub nastąpiła zmiana w członkostwie podczas danej rundy testowania plików SCV.

4.10 Jakość plików SCV danej instytucji można testować w oparciu o próbę obejmującą podzbiór deponentów pod warunkiem, że to DGS, a nie instytucja, określa metodę doboru próby i pod warunkiem, że próba ta będzie wystarczająco duża i zróżnicowana, aby była reprezentatywna dla księgi kwalifikujących się depozytów tej instytucji. Zalecenie to pozostaje bez uszczerbku dla prawa DGS do przetestowania wszystkich plików SCV. W przypadku użycia próby, DGS powinny podać w formularzu sprawozdawczym uzasadnienie zastosowania takiego podejścia oraz średnią liczbę deponentów objętych próbą jako wartość bezwzględną i odsetek wszystkich deponentów.

4.11 Jakość plików SCV powinna być oceniana pod kątem tego, czy w przypadku upadłości zapewniłyby one DGS wszystkie informacje niezbędne do przeprowadzenia interwencji w odniesieniu do danego deponenta, włącznie z tożsamością deponentów, ich danymi kontaktowymi, posiadanymi rachunkami i powiązаныmi kwotami oraz sumami kwalifikujących się i gwarantowanych depozytów. W tym celu DGS powinny określić kryteria oceny, czy plik

SCV jest poprawny, czy niepoprawny (np. ze względu na nieprawidłowe dane identyfikacyjne, błędne adresy, niespójne dane dotyczące tego samego posiadacza rachunku lub beneficjenta, powielone wpisy itp.) oraz określać poziom błędnych wpisów w pliku SCV jako odsetek całej dokumentacji instytucji lub, w stosownych przypadkach, próby.

- 4.12 Oprócz określenia kryteriów oceny, czy plik SCV jest poprawny, czy też nie, DGS powinny rozważyć opracowanie wewnętrznej metodyki oceny plików SCV według określonej skali. W części dotyczącej regularnych testów plików SCV formularz sprawozdawczy zawiera pole, w którym DGS może przedstawić szczegóły dotyczące metodyki oceny plików SCV. DGS powinny rozważyć przekazanie metodyki instytucjom kredytowym, żeby poinformować je o kryteriach oceny i zachęcić do zapewnienia dobrej jakości plików SCV. DGS powinny również rozważyć informowanie instytucji kredytowych o ich wynikach w stosunku do średniej branżowej, aby zachęcać do dalszej poprawy te instytucje, które plasują się na skali wyników poniżej średniej. EUNB zachęca DGS do opracowania takiej metodyki i do przekazania instytucjom kredytowym jej streszczenia oraz uogólnionego opisu wyników jej użycia, aby zapewnić przejrzystość i zachęty.
- 4.13 Przeprowadzając regularne testy plików SCV, niektóre DGS łączą zdalne przeglądy plików SCV z kontrolami na miejscu w instytucjach kredytowych, co wymaga metodyki przeprowadzania kontroli na miejscu. Formularz sprawozdawczy będzie zawierał pole, w którym DGS będą mogły zamieścić opis metod przeprowadzania regularnych testów plików SCV. W sprawozdaniach dla EUNB DGS powinny opisywać główne mechanizmy, za pomocą których przeprowadzane są takie testy (zdalne kontrole plików SCV lub kontrole na miejscu). W opisie DGS powinny wyjaśnić jak wybierane są instytucje kredytowe (każda instytucja kredytowa raz w roku albo na podstawie analizy ryzyka), czy dane z pliku SCV są porównywane/sprawdzone z danymi źródłowymi w instytucji kredytowej (na przykład w ramach kontroli na miejscu), czy żądania testów plików SCV są przekazywane bez uprzedzenia, czy są zapowiadane, w jakim stopniu instytucji kredytowej zależy na ocenie jakości (na przykład poprzez udział audytora wewnętrznego), czy w testach uczestniczy audytor zewnętrzny instytucji, poziom automatyzacji kontroli jakości plików SCV z wykorzystaniem modeli danych i punktowej oceny walidacyjnej oraz proces działań następczych wobec instytucji kredytowej w przypadku wykrycia błędów.
- 4.14 Jeżeli w przypadku danej instytucji stwierdzono niedostateczną jakość, należy przeprowadzić kontrolę następczą co najmniej w terminie dwóch lat, celem oceny postępów. DGS może odpowiednio dostosować ten dwuletni termin, jeżeli uwzględniając dostępne zasoby ludzkie i inne, konieczne jest przeprowadzenie w pierwszej kolejności testów w innych instytucjach kredytowych budzących obawy co do jakości plików SCV lub na podstawie ogólnej oceny ryzyka instytucji kredytowych przeprowadzonej przez dany DGS.
- 4.15 W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje odrębne ujmowanie w plikach SCV, w sposób ciągły, tymczasowo wysokich sald („THB”) w rozumieniu art. 6 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE lub rachunków beneficjenta, w rozumieniu art. 7 ust. 3 tej dyrektywy, te THB należy włączyć do testów plików SCV. Powyższe zalecenie nie powinno skutkować obowiązkiem ze strony DGS

lub instytucji kredytowych będących jego członkami do żądania w wyniku przeprowadzonego testu informacji od deponentów.

4.16 Do celów regularnych rutynowych testów plików SCV DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

- i1: Czas potrzebny na uzyskanie poprawnych plików SCV liczony od dnia przekazania pierwotnego żądania do instytucji kredytowej będącej członkiem DGS (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i2: Odsetek poprawnych plików SCV i odsetek wpisów poniżej standardu w poprawnych plikach SCV (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i3: Ocena jakości stosowanych mechanizmów żądania i otrzymywania plików SCV (wskaźnik jakościowy)
- i4: Ocena jakości stosowanych mechanizmów analizy plików SCV i współpracy z odpowiednimi instytucjami kredytowymi w celu żądania w razie konieczności danych dodatkowych/korygujących (wskaźnik jakościowy)

4.17 Oceniając czas niezbędny do uzyskania plików SCV (wskaźnik i1) DGS powinny, zgodnie ze stosowanym przez siebie procesem wypłaty, określić termin na otrzymanie od instytucji kredytowej odpowiedniej jakości plików SCV, umożliwiającą dokonanie wypłaty deponentom w ciągu 7 dni roboczych. DGS powinny raportować ten termin w postaci liczby dni w sprawozdaniu przedkładanym EUNB. Następnie DGS powinny stwierdzić, ile spośród instytucji kredytowych było w stanie przekazać odpowiedniej jakości pliki SCV w tym terminie. W sprawozdaniach składanych EUNB DGS powinny przedstawiać określony przez DGS termin przekazania poprawnego, odpowiedniej jakości pliku SCV, umożliwiającego DGS dokonanie wypłaty w terminie 7 dni roboczych (lub wykonanie innych zadań przewidzianych w DGSD), który to termin jest stosowany w regularnych testach plików SCV.

4.18 Przedkładając EUNB w swoich sprawozdaniach informacje o wskaźniku i1, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową oraz następujące informacje ilościowe:

- minimalny, średni, maksymalny czas (w miarę możliwości w godzinach) dla całej próby instytucji kredytowych, których pliki SCV zostały przetestowane;
- bezwzględną i względną liczbę instytucji kredytowych, które dostarczyły w terminie poprawne pliki SCV;
- w stosownych przypadkach, na temat tego, ile plików SCV zażądano w najwcześniejszym możliwym terminie, w którym dany DGS mógłby żądać pliku SCV w przypadku ziszczenia się scenariusza wypłaty przez DGS (a więc „ad hoc”), a ile plików SCV zażądano, uprzedzając instytucję kredytową o tym, że otrzyma żądanie

przekazania DGS pliku SCV DGS w najbliższej przyszłości („z uprzedzeniem”) oraz czy w tych przypadkach wystąpiły różnice w terminie na przekazanie plików SCV.

4.19 Oceniając wskaźnik i2, DGS powinny określić, odpowiednio do swojego procesu wypłaty i wymogów dotyczących plików SCV, kiedy jakość pliku SCV jest niewystarczająca (niepoprawny plik SCV), żeby dokonać dokonania terminowej i prawidłowej wypłaty deponentom, co pociąga za sobą odrzucenie danego pliku SCV przez DGS i skutkuje zwróceniem się do instytucji kredytowej z żądaniem ponownego przekazania pliku. DGS powinny również zdefiniować pojęcie „wpisu niskiej jakości”, wskazując, kiedy wpisy w plikach SCV mogą zostać uznane za „niskiej jakości” i zastrzegając przy tym, że wpis niskiej jakości nie skutkuje odrzuceniem pliku SCV i nie zagraża terminowej wypłacie deponentom. Następnie DGS powinny ocenić, ile instytucji kredytowych zdołało dostarczyć odpowiedniej jakości pliki SCV, a ponadto określić odsetek nieprawidłowych wpisów zarówno dla niepoprawnych, jak i poprawnych plików SCV. Składając sprawozdania EUNB, DGS powinny opisać następujące:

- a. definicję „niepoprawnych plików SCV” i „poprawnych plików SCV”; oraz
- b. definicję wpisu niskiej jakości stosowaną przez DGS.

4.20 Przedstawiając EUNB w swoich sprawozdaniach informacje o wskaźniku i2, DGS powinny ująć:

- liczbę instytucji kredytowych, które zdołały dostarczyć poprawne pliki SCV w ramach danej rundy testów SCV (w liczbach bezwzględnych i w ujęciu względnym jako odsetek wszystkich instytucji poddanych testom); oraz
- względny udział nieprawidłowych wpisów oraz minimalny, maksymalny oraz średni udział tych plików w każdej rundzie testowania plików SCV dla każdego poprawnego pliku SCV i każdego niepoprawnego pliku SCV.

4.21 W przypadku wskaźników i3 i i4 do „istniejących mechanizmów” mogą między innymi należeć:

- przepisy, wymogi, wytyczne uprawniające DGS do uzyskiwania plików SCV;
- przepisy, wymogi, wytyczne lub modele danych określające zawartość plików SCV oraz wymogi (techniczne) dotyczące danych w plikach SCV;
- kanały komunikacji wykorzystywane do uzyskiwania plików SCV od instytucji kredytowych będących członkiem DGS i wymiany informacji z nimi;
- kanały przekazywania plików SCV między DGS a instytucjami kredytowymi będącymi jego członkami.

4.22 Ocena jakości powyższych mechanizmów mogłaby zostać przeprowadzona w drodze zdalnej oceny takich mechanizmów lub symulacji funkcjonowania tych mechanizmów w praktyce lub przy użyciu obu tych metod. Przedstawiając wyniki w sprawozdaniach, DGS powinny podawać

punktową ocenę jakościową i wskazywać rodzaj ćwiczenia przeprowadzonego w celu oceny jakości.

4.23 Aby przetestować uzyskiwanie plików SCV w kontekście testu funkcji wypłaty, DGS powinny stosować wyłącznie wskaźnik i3:

i3: Ocena jakości stosowanych mechanizmów żądania i otrzymania plików SCV (wskaźnik jakościowy)

Informowanie w przypadku wykrycia w danej instytucji kredytowej problemów mogących wymagać interwencji ze strony DGS

4.24 DGS powinny ocenić istniejące mechanizmy uzyskiwania, zgodnie z art. 4 ust. 10 dyrektywy 2014/49/UE, informacji o wykrytych w instytucji kredytowej problemach mogących wymagać interwencji ze strony DGS. W tym względzie DGS powinny ocenić, czy te mechanizmy umożliwiłyby uzyskanie odpowiednich informacji wystarczająco wcześnie, np. w przypadku gdy właściwe organy wykonują swoje uprawnienia zgodnie z art. 27 dyrektywy 2014/59/UE (wczesna interwencja) lub art. 104 dyrektywy 2013/36/UE⁶ (uprawnienia nadzorcze), lub w przypadku gdy właściwe organy bądź organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzą, zgodnie z art. 32 dyrektywy 2014/59/UE, że dana instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością.

4.25 W celu przetestowania pozyskiwania powyższych informacji DGS powinny stosować następujący wskaźnik:

i5: Jakość istniejących mechanizmów uzyskiwania od właściwych organów lub od organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji o problemach wykrytych w danej instytucji kredytowej, które mogłyby wymagać interwencji ze strony DGS, w tym ocena tego, czy mechanizmy te pozwalają odpowiednio wcześnie uzyskiwać informacje o pogorszeniu się sytuacji finansowej instytucji (wskaźnik jakościowy)

4.26 W przypadku wskaźnika i5 do „istniejących mechanizmów” mogą między innymi należeć:

- prawo krajowe lub inne wymogi zapewniające wymianę informacji i współpracę między DGS a właściwymi organami i/lub organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- struktura zarządzania DGS, jeżeli DGS współdzielili obszary zarządzania z właściwymi organami i/lub organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- protokoły ustaleń lub inne umowy między DGS, właściwymi organami i/lub organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- instrukcja dotycząca zarządzania kryzysowego lub instrukcja dotycząca współpracy pomiędzy DGS, właściwymi organami i/lub organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.27 Ocenę jakości takich istniejących mechanizmów można przeprowadzić poprzez symulację współpracy między poszczególnymi organami w kontekście testu podstawowego, przećwiczenie współpracy z danymi organami (na przykład poprzez przetestowanie kanałów komunikacji, procesu zarządzania i podejmowania decyzji oraz terminowości wymiany informacji) lub zdalny przegląd elementów, o których mowa w pkt 4.26. Jeżeli przeprowadzany jest zdalny przegląd, właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być informowane o wnioskach wynikających z tej oceny. Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą uczestniczyć w zdalnym przeglądzie. Przedstawiając EUNB w swoich sprawozdaniach informacje o wskaźniku i5, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę i scharakteryzować w wyjaśnieniu metodę użytą do przetestowania tego obszaru.

Personel i inne zasoby operacyjne

4.28 DGS powinny sprawdzać za pomocą testów podstawowych, czy dysponowałyby odpowiednimi zasobami pod względem budżetu, personelu, powierzchni biurowej, wyposażenia informatycznego, centrum obsługi telefonicznej itp., aby poradzić sobie z nagłą intensyfikacją działań w związku z interwencją, między innymi poprzez przeniesienie istniejących stałych zasobów lub poprzez chwilowe zlecenie wykonania pewnych zadań na zewnątrz.

4.29 Istniejący personel oznacza pracowników lub podwykonawców DGS funkcjonujących w ramach scenariuszy zakładających utrzymanie się dotychczasowej sytuacji. Mogą do niego również należeć pracownicy, którzy nie są bezpośrednio zatrudnieni przez DGS, lecz pochodzą z innego organu publicznego, któremu powierzono funkcje DGS przewidziane w DGSD i BRRD. Istniejący budżet oznacza budżet DGS przyjęty w ramach scenariuszy zakładających utrzymanie się dotychczasowej sytuacji. Podobnie istniejące zasoby można zdefiniować jako zasoby, którymi dysponuje DGS w ramach scenariuszy zakładających utrzymanie się dotychczasowej sytuacji.

4.30 Dodatkowy personel oznacza personel, inny niż istniejący, niezbędny do przeprowadzenia interwencji przez DGS. Dodatkowy personel obejmuje przykładowo pracowników usługodawców (zewnętrznych) i współpracowników z innych departamentów, jeżeli DGS jest częścią innego organu (np. właściwego organu, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, banku centralnego). Dodatkowy budżet można zdefiniować jako budżet niezbędny DGS do przeprowadzenia interwencji, uzupełniający istniejący budżet. Obejmuje on rezerwy ustanowione przez DGS na wypadek interwencji w budżetach sporządzanych w ramach scenariuszy zakładających utrzymanie się dotychczasowej sytuacji. Dodatkowe zasoby

oznaczają zasoby, inne niż istniejące, niezbędne do przeprowadzenia interwencji przez DGS. Przykładem może być dodatkowy sprzęt biurowy i informatyczny, przestrzeń biurowa i/lub przestrzeń serwerowa.

4.31 Ostateczna ocena w tym względzie nie powinna opierać się wyłącznie na hipotetycznym zwiększeniu budżetu, ale powinna przynajmniej częściowo uwzględniać mechanizmy kryzysowe przewidziane w okresach dobrej koniunktury (np. rezerwy na zatrudnienie pracowników na czas określony).

4.32 Biorąc pod uwagę znaczenie systemów informatycznych dla wykonywania funkcji przez DGS, DGS powinny oceniać bezpieczeństwo swoich systemów informatycznych. W szczególności DGS powinny raportować w skrócie najważniejsze dostępne ustalenia ostatnich audytów wewnętrznych/zewnętrznych dotyczących kwestii bezpieczeństwa IT lub wszelkie problemy informatyczne stwierdzone w trakcie testów warunków skrajnych (lub w warunkach rzeczywistych), ze szczególnym uwzględnieniem wszelkich stwierdzonych niedociągnięć.

4.33 Do celów testowania zasobów personelu i innych zasobów operacyjnych DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

- i6: Dostateczność istniejącego personelu, budżetu i innych zasobów, które byłyby dostępne w rzeczywistości (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i7: Dostateczność dodatkowego personelu, budżetu i innych zasobów, które w razie potrzeby byłyby dostępne w krótkim terminie (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i8: Ocena bezpieczeństwa systemów informatycznych mających kluczowe znaczenie dla realizacji zadań powierzonych DGS (wskaźnik jakościowy)

4.34 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźnikach i6 i i7, DGS powinny przedstawiać wyniki:

- Jakościowe: punktową ocenę jakościową określającą dostateczność zasobów według kategorii (personel, budżet, inne zasoby).
- Ilościowe: w stosownych przypadkach liczbę personelu (ze wskazaniem, czy liczba ta oznacza liczbę osób, czy jest podawana w przeliczeniu na ekwiwalenty pełnego czasu pracy) oraz braki w budżecie i zasobach niezbędnych do wykonywania zadań DGS.

Komunikacja z deponentami i szerszym gronem odbiorców

4.35 DGS powinny oceniać procesy komunikacji, które zostałyby użyte w przypadku ziszczenia się scenariusza wypłaty, dokonując przeglądu strategii komunikacyjnej i zasobów.

4.36 W celu przetestowania komunikacji z deponentami i szerszym gronem odbiorców DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

<p>i9: Czas potrzebny na uruchomienie centrum obsługi telefonicznej oraz tymczasowych stron lub podstron internetowych (wskaźnik jakościowy i ilościowy)</p> <p>i10: Możliwości stron internetowych lub centrów telefonicznej obsługi klienta w zakresie liczby połączeń lub rozmów (wskaźnik ilościowy)</p>
--

4.37 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i9, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową i dostarczać informacji ilościowych. W przypadku informacji ilościowych DGS powinny użyć czasu aktywacji DGS jako punktu wyjścia do pomiaru czasu ($t = 0$). DGS powinny podawać czas w liczbie godzin.

4.38 Oceniając wskaźnik i10, DGS powinny brać pod uwagę liczbę deponentów testowanej instytucji kredytowej/testowanych instytucji kredytowych, a tym samym liczbę potencjalnych wejść na stronę internetową i połączeń telefonicznych. Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i10, DGS powinny podawać liczbę deponentów testowanych instytucji kredytowych, punktową ocenę jakościową, informacje ilościowe oraz następujące wyniki ilościowe:

- w przypadku stron internetowych: liczbę odwiedzających na godzinę.
- w przypadku centrum obsługi telefonicznej: liczbę połączeń przychodzących, które infolinia może obsłużyć w ciągu godziny.

Instrumenty wypłaty

4.39 DGS powinny przetestować swoją zdolność do dokonywania płatności na rzecz deponentów, tj. do skutecznego przekazywania deponentom wypłacanych kwot.

4.40 W tym celu DGS powinny ocenić jakość stosowanych procesów gromadzenia danych do wypłaty (informacje niezbędne do dokonania wypłaty inne niż te zawarte w pliku SCV), dostępnych instrumentów wypłaty (np. przelewów bankowych, czeków, kart przedpłaconych), a w stosownych przypadkach, swoją zdolność do dokonywania wypłat deponentom niebędącym rezydentami w UE i w walutach obcych. W ramach oceny jakościowej DGS powinny brać pod uwagę powyższe elementy oraz to, czy dostępne instrumenty wypłaty są wystarczające, żeby móc spłacić deponentów danej instytucji kredytowej w liczbie nie mniejszej niż drugi kwartył instytucji kredytowych będących członkami DGS. Instytucja wybrana do testu nie powinna należeć do kategorii opisanej w pkt 3.27.

4.41 Po dokonaniu przeglądu poszczególnych dostępnych procesów i instrumentów DGS powinny zweryfikować swoją zdolność do ich szybkiego zastosowania w sytuacjach skrajnych wymagających licznych wypłat. Aby to ocenić, DGS powinny zastosować od jednego do dwóch z poniższych bardziej dotkliwych scenariuszy, które powinny obejmować większą liczbę wypłat niż w ramach wskaźnika i11:

- jednoczesna upadłość dwóch instytucji kredytowych: każda wybrana instytucja powinna mieć liczbę deponentów nie mniejszą niż drugi kwartył instytucji kredytowych

należących do DGS. Żadna z wybranych instytucji nie powinna należeć do kategorii opisanej w pkt 3.27; lub

- upadłość jednej instytucji kredytowej, w której liczba deponentów jest nie mniejsza niż trzeci kwartył instytucji kredytowych należących do DGS. Wybrana instytucja nie powinna należeć do kategorii opisanej w pkt 3.27.

4.42 Do celów testowania instrumentów wypłaty DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

i11: Przegląd instrumentów wypłaty dostępnych dla scenariuszy wypłaty (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
i12: Dostateczność instrumentów w przypadku ich zastosowania do dużej liczby wypłat, którą określono w bardziej dotkliwych scenariuszach przewidzianych w wytycznych (wskaźnik jakościowy i ilościowy)

4.43 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i11, DGS powinny:

- uwzględnić w opisie oceny jakościowej elementy określone w pkt 4.41, przedstawiając zarówno punktową ocenę jakościową, jak i wyjaśnienie zawierające, między innymi, uzasadnienie przyznanej oceny i objaśnienie zastosowanego scenariusza; oraz
- poinformować o liczbie deponentów wchodzących w zakres testu obszaru mierzonego za pomocą wskaźnika i11 (wskaźnik ilościowy).

4.44 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i12, DGS powinny podać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę (wskaźnik jakościowy), typ wybranego dotkliwego scenariusza warunków skrajnych oraz liczbę deponentów wchodzących w zakres testu obszaru mierzonego za pomocą wskaźnika i12 (wskaźnik ilościowy).

Termin wypłaty

4.45 DGS powinny mierzyć czas od stwierdzenia braku dostępności depozytów do momentu, w którym kwota podlegająca wypłacie musi zostać udostępniona zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE, i na tej podstawie określać wszelkie opóźnienia w porównaniu z terminami wypłaty przewidzianymi w art. 8 ust. 2–5 tej dyrektywy.

4.46 W celu przetestowania terminu wypłaty DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

i13: W przypadku scenariuszy wypłaty – zdolność DGS do udostępnienia kwoty podlegającej wypłacie w przewidzianym terminie wypłaty, uwzględniającym czas od stwierdzenia niedostępności depozytów do momentu udostępnienia kwoty podlegającej wypłacie (wskaźnik jakościowy i ilościowy)

i14: W odniesieniu do tymczasowo wysokich sald, rachunków beneficjenta lub innych przypadków szczególnych – ocena jakości wewnętrznych procedur i zasobów DGS używanych do gromadzenia i obsługi roszczeń deponentów (wskaźnik jakościowy)

4.47 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i13, DGS powinny podawać:

- punktową ocenę jakościową określającą zdolność DGS do udostępnienia kwoty podlegającej wypłacie w przewidzianym terminie wypłaty wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę;
- termin udostępnienia kwoty podlegającej wypłacie w liczbie dni roboczych oraz obowiązujący termin wypłaty, w przypadku gdy różni się w porównaniu do podanego w części „Informacje ogólne” formularza sprawozdawczego (wskaźnik ilościowy).

4.48 Aby ocenić obszar mierzony za pomocą wskaźnika i14, DGS powinny testować swoje wewnętrzne procedury wypłaty w odniesieniu do przypadków szczególnych, takich jak tymczasowo wysokie salda, rachunki beneficjenta lub inne przypadki szczególne. Jeżeli takie przypadki nie są ujmowane odrębnie w plikach SCV, DGS powinny również rozważyć symulację procesu wypłaty i czasu jej zrealizowania na podstawie fikcyjnych przypadków. Ponadto DGS powinny rozważyć wykorzystanie plików SCV lub fikcyjnych danych w celu ilościowego określenia okresu, w jakim nastąpiłaby wypłata z tytułu tych depozytów. Powyższej fakultatywnej oceny ilościowej można również użyć do obliczenia czasu, jaki upłynął od stwierdzenia braku dostępności depozytów do momentu udostępnienia kwoty podlegającej wypłacie, poprzez odjęcie czasu, jaki DGS był zmuszony odczekać, zanim deponent lub inna zainteresowana strona dostarczyła mu niezbędnych informacji.

4.49 Jeżeli dany DGS uzna, że inne przypadki „szczególne” niż tymczasowo wysokie salda i rachunki beneficjenta są na tyle istotne, żeby poddać je ocenie, DGS może przetestować takie przypadki i zgłosić je w ramach wskaźnika i14. Ocena powinna koncentrować się na przeglądzie wewnętrznych procesów DGS. Ponadto DGS mogą wykorzystywać fikcyjne dane w celu ustalenia okresu – w dniach roboczych – w jakim doszłoby do wypłaty z tytułu tych depozytów. Inne przypadki szczególne to depozyty lub deponenci, w przypadku których wypłata wymaga zwiększonej uwagi lub szczególnego traktowania ze strony DGS, na przykład dlatego, że DGS jest zmuszony uzyskać szczegółowe informacje lub w inny sposób odejść od normalnych procedur wypłaty. Takie przypadki szczególne mogą przykładowo wynikać z przepisów krajowych lub specyfiki produktów oferowanych przez instytucje kredytowe należące do DGS. Składając sprawozdania EUNB, DGS powinny przedstawić dalsze informacje, jeżeli przetestowały inne przypadki szczególne.

Współpraca transgraniczna (między DGS państwa pochodzenia a DGS państwa przyjmującego)

4.50 Jeżeli DGS pełnią funkcję DGS państwa pochodzenia lub DGS państwa przyjmującego, zgodnie z art. 14 DGSD, DGS powinny przetestować istniejące systemy dokonywania wypłat na rzecz

deponentów oddziałów utworzonych w innych państwach członkowskich przez instytucje kredytowe będące członkami tych DGS.

- 4.51 DGS powinny rozważyć zastosowanie, w miarę możliwości, podejścia opartego na analizie ryzyka przy wyborze DGS do testu współpracy transgranicznej. Podejście oparte na analizie ryzyka oznacza, że DGS oceniają ryzyko i prawdopodobieństwo konieczności współpracy z niektórymi partnerskimi DGS oraz to, w jakiej roli będą uczestniczyć w teście, na podstawie informacji dostępnych DGS. Podejście to może być odpowiedniejsze niż przyjęcie jako jedynego kryterium liczby oddziałów transgranicznych. Składając sprawozdania EUNB, DGS powinny informować, które partnerskie DGS zostały objęte testem i w jakiej roli je testowano (DGS państwa pochodzenia lub przyjmującego) oraz scharakteryzować podejście oparte na analizie ryzyka zastosowane przy wyborze partnerskiego DGS.
- 4.52 DGS państwa pochodzenia i państwa przyjmującego powinny oceniać swoją zdolność do skutecznego i bezpiecznego komunikowania się między sobą. W związku z tym DGS powinny ocenić swoją zdolność do uzyskania dostępu do danych wymaganych do wypłaty i do wymiany tych danych. Po pierwsze, gdy pełnią rolę DGS państwa pochodzenia, powinny sprawdzać, czy są w stanie wyodrębnić z plików SCV istotne informacje i sporządzić pliki polecenia wypłaty (ang. *payment instruction files*, PIF) w odniesieniu do deponentów oddziałów utworzonych w innych państwach członkowskich przez będące ich członkami instytucje kredytowe, po tym jak DGS państwa pochodzenia pobrały pliki SCV takich instytucji kredytowych.
- 4.53 DGS, pełniąc rolę DGS państwa pochodzenia, powinny mierzyć czas potrzebny na przygotowanie PIF i przekazanie ich do DGS państwa przyjmującego w terminach przewidzianych w wytycznych EUNB w sprawie umów o współpracy między systemami gwarantowania depozytów w ramach dyrektywy 2014/49/UE⁷.
- 4.54 DGS, pełniąc rolę DGS państwa pochodzenia, powinny przekazać (przykładowy) PIF DGS przyjmującego państwa członkowskiego w celu sprawdzenia, czy kanały komunikacji zostały stworzone prawidłowo. Następnie DGS państwa przyjmującego powinny ocenić otrzymane PIF, aby sprawdzić, czy pliki zawierają wszystkie informacje niezbędne do dokonania danej płatności i przekazać potwierdzenie DGS państwa pochodzenia.
- 4.55 DGS państwa pochodzenia i państwa przyjmującego powinny oceniać kanały przekazywania, w obu kierunkach, innych dokumentów niż PIF, takich jak komunikaty i dokumenty potwierdzające wymagane do dokonywania wypłat.
- 4.56 Pełniąc rolę DGS państwa przyjmującego, DGS powinny oceniać swoją zdolność do komunikowania się z deponentami oddziałów i szerszym gronem odbiorców, w szczególności poprzez sporządzanie wyciągów i informacji dla indywidualnych deponentów (np. pism do deponentów lub pytań i odpowiedzi dla pracowników centrum obsługi telefonicznej). Ponieważ zdolność do komunikowania się z deponentami mierzy się przy okazji testów podstawowych funkcji wypłaty (bez założenia współpracy transgranicznej), omawiana tu

⁷ EBA/GL/2016/02.

ocena powinna koncentrować się na specyfice komunikacji z zagranicznymi deponentami oddziałów i z szerszym gronem odbiorców w państwach członkowskich innych niż państwa pochodzenia. W związku z tym, ponieważ utworzenie centrum obsługi telefonicznej przez DGS państwa przyjmującego wchodzi w zakres wskaźników i9 oraz i10, aspekt ten pozostaje poza zakresem omawianej tu oceny.

4.57 DGS państwa pochodzenia i przyjmującego powinny oceniać kanały wzajemnego przekazywania środków, na przykład poprzez symulację faktycznego przekazania (części) środków partnerskiemu DGS lub poprzez zdalny przegląd niezbędnych procesów wewnętrznych na podstawie dokumentacji. Jeżeli w trakcie trwającego cyklu testów warunków skrajnych DGS korzystają z takiego kanału przekazywania środków między DGS i w odniesieniu do danej instytucji członkowskiej następuje zmiana DGS⁸, taka ocena kanałów przekazywania jest opcjonalna.

4.58 DGS nie powinny testować swoich zdolności do współpracy transgranicznej, jeżeli nie były zaangażowane ani jako DGS państwa pochodzenia, ani jako DGS państwa przyjmującego w rozumieniu art. 14 DGSD z jednego z następujących powodów:

- żadna instytucja kredytowa należąca do DGS nie ma oddziałów w innym państwie członkowskim lub dany oddział instytucji kredytowych z UE nie ma siedziby w państwie członkowskim DGS; oraz
- plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich należących do DGS instytucji kredytowych mających oddziały w innych państwach członkowskich przewiduje podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonywanie uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i kwalifikowanych zobowiązań zgodnie z art. 59 dyrektywy BRRD według odpowiedniego scenariusza, o którym mowa w art. 10 ust. 3 BRRD.

4.59 W celu testowania swoich zdolności do współpracy transgranicznej DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

i15: Zdolność do wyodrębnienia informacji z plików SCV i sporządzania PIF w odniesieniu do deponentów oddziałów utworzonych przez instytucje kredytowe należące do DGS w innych państwach członkowskich (wskaźnik jakościowy)
i16: Czas potrzebny na opracowanie PIF, liczony od przekazania plików SCV przez instytucję (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
i17: Czas potrzebny na przekazanie PIF organom państwa przyjmującego, liczony od momentu przesłania plików SCV przez instytucję (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
i18: Ocena jakości kanałów transmisji PIF (wskaźnik jakościowy)

⁸ Zgodnie z art. 14 ust. 3 DGSD.

- i19: Ocena i potwierdzenie przez DGS państwa przyjmującego, że PIF byłyby wystarczające, żeby dokonać wypłaty na rzecz deponentów (wskaźnik jakościowy)
- i20: Ocena jakościowa kanałów przekazywania innych dokumentów niż PIF (wskaźnik jakościowy)
- i21: Ocena jakościowa zdolności DGS państwa przyjmującego, w imieniu i we współpracy z DGS państwa pochodzenia, do komunikowania się z deponentami oddziałów i szerszym gronem odbiorców, w szczególności poprzez sporządzanie wyciągów i informacji dla indywidualnych deponentów (wskaźnik jakościowy)
- i22: Ocena jakościowa kanałów przekazywania środków wymaganych do dokonania wypłat na rzecz deponentów oddziałów przez DGS państwa przyjmującego (wskaźnik jakościowy)
- i23: Zdolność do dotrzymania terminów określonych w Wytycznych w sprawie ustaleń dotyczących współpracy między systemami gwarancji depozytów w ramach dyrektywy 2014/49/UE (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i24: Czas potrzebny na przekazanie z DGS państwa pochodzenia do DGS państwa przyjmującego środków niezbędnych do dokonania wypłat na rzecz deponentów oddziałów przez DGS państwa przyjmującego (wskaźnik jakościowy i ilościowy)

- 4.60 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźnikach i15, i16, i18, i19, i20, i21 oraz i22, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z jej uzasadnieniem.
- 4.61 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźnikach i16 oraz i17, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę oraz określić czas w godzinach, przyjmując za punkt wyjścia (t=0) przekazanie pliku SCV przez instytucję kredytową (wskaźnik ilościowy).
- 4.62 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i21, DGS państwa przyjmującego powinny koncentrować się na konkretnych aspektach związanych z komunikacją z deponentami oddziałów zagranicznych i szerszym gronem odbiorców w państwach członkowskich innych niż DGS państwa pochodzenia (w porównaniu z komunikacją z deponentami dowolnej instytucji kredytowej znajdującej się w tym samym państwie członkowskim co DGS w kontekście scenariusza wypłat nieobejmujących współpracy transgranicznej).
- 4.63 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i23, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę i czas w dniach roboczych (wskaźnik ilościowy).
- 4.64 Oceniając obszar mierzony za pomocą wskaźnika i24 DGS państwa pochodzenia i państwa przyjmującego powinny współpracować ze sobą w celu ustalenia terminu na przekazanie środków DGS państwa przyjmującego. DGS powinny określić pełny upływający czas

obejmujący czas potrzebny na przekazanie środków z DGS państwa pochodzenia do DGS państwa przyjmującego oraz czas niezbędny na udostępnienie środków przez DGS państwa przyjmującego deponentom. Do przeprowadzenia tej oceny można również wykorzystać wyniki użycia wskaźnika i22. Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i24, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wskazującą, czy środki zostały przekazane w tym terminie, wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę, a także podawać czas – w dniach roboczych – potrzebny na przekazanie oraz zastosowany w teście termin uzgodniony z partnerskim DGS (wskaźnik jakościowy i ilościowy).

Możliwości finansowe

4.65 Oprócz możliwości operacyjnych DGS powinny testować w ramach testów podstawowych dostateczność i dostępność swoich środków finansowych na potrzeby wywiązania się ze spoczywających na nich zobowiązań płatniczych.

Dostateczność środków finansowych

4.66 Po pierwsze, DGS powinny oceniać dostateczność środków *ex ante* (dostępnych środków finansowych), składek *ex post* i alternatywnych źródeł finansowania dostępnych na potrzeby interwencji DGS w odniesieniu do wszystkich instytucji członkowskich, które najprawdopodobniej nie zostaną objęte działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z pkt 3.27. Ocena ta powinna opierać się na najbardziej aktualnej zgłoszonej kwocie gwarantowanych depozytów wszystkich instytucji członkowskich w określonym momencie. Jest to ćwiczenie przeprowadzane na podstawie ćwiczenia symulacyjnego (kalkulacji).

4.67 Poleganie na finansowaniu *ex post* powinno uwzględnić ograniczenia określone w art. 10 ust. 8 dyrektywy 2014/49/UE, oraz to, że zapłata składek przez wybrane instytucje kredytowe może zostać odroczone całkowicie lub częściowo, jeżeli zagroziłaby ona ich płynności lub wypłacalności⁹. Podobnie DGS powinny upewnić się, czy niezbędne składki nadzwyczajne *ex post* nie przekroczyłyby określonego w tym przepisie górnego limitu 0,5% za rok kalendarzowy. Jeżeli doszłoby do przekroczenia, DGS powinny ocenić, czy byłyby w stanie podwyższyć ten limit 0,5%.

4.68 Poleganie na alternatywnych źródłach finansowania, takich jak pożyczki lub linie kredytowe od publicznych lub prywatnych stron trzecich, powinno być oparte na obiektywnej ocenie elementów znanych w chwili przeprowadzania testu, takich jak wzajemne zobowiązania pożyczkowe zaciągnięte na podstawie pisemnych umów o współpracy, formalnych linii kredytowych itp.

⁹ Zobacz akt delegowany przyjęty przez Komisję zgodnie z art. 104 ust. 4 i art. 115 dyrektywy 2014/59/UE.

4.69 W celu przetestowania dostateczności swoich środków finansowych DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

- i25: Dostateczność środków *ex ante* w celu pokrycia zapotrzebowania na finansowanie instytucji będących członkami danego DGS nienależących do kategorii opisanej w pkt 3.27 wytycznych (informacja o bezwzględnej liczbie i odsetku instytucji z niedoborem, a w stosownych przypadkach, minimalnym, maksymalnym i średnim niedoborze w wartościach bezwzględnych oraz jako odsetek zapotrzebowania na środki) (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i26: Dostateczność składek *ex post* w celu pokrycia zapotrzebowania na finansowanie instytucji będących członkami DGS nienależących do kategorii opisanej w pkt 3.27 wytycznych w przypadku niedostatecznej wysokości środków *ex ante* (informacja o bezwzględnej liczbie i odsetku instytucji z niedoborem, a w stosownych przypadkach, minimalnym, maksymalnym i średnim niedoborze w wartościach bezwzględnych oraz jako odsetek zapotrzebowania na środki) (wskaźnik jakościowy i ilościowy)
- i27: Dostateczna wysokość alternatywnych źródeł finansowania w celu pokrycia zapotrzebowania na finansowanie instytucji będących członkami danego DGS nienależących do kategorii opisanej w pkt 3.27 wytycznych w przypadku niedostatecznej wysokości środków *ex ante* i składek *ex post* (informacja o bezwzględnej liczbie i odsetku instytucji z niedoborem, a w stosownych przypadkach, minimalnym, maksymalnym i średnim niedoborze w wartościach bezwzględnych oraz jako odsetek zapotrzebowania na środki) (wskaźnik jakościowy i ilościowy)

4.70 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźnikach i25, i26, i27, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę.

Dostęp do środków finansowych

4.71 Po drugie, DGS powinny oceniać ramy zarządzania i proces decyzyjny stosowane w celu uzyskiwania finansowania wymaganego przez DGS do przeprowadzenia interwencji. DGS powinny również oceniać swoją zdolność do pozyskania funduszy *ex ante* poprzez upłynnienie aktywów, w które zainwestowano, w terminie przewidzianym w ramach interwencji.

4.72 W tym względzie, na potrzeby scenariuszy wypłaty przez DGS, test powinien uwzględniać kwoty, które byłyby faktycznie dostępne w terminie wypłaty. W przypadku innych scenariuszy interwencji DGS powinny określić stosowny okres na zapłatę składki w celu przeprowadzenia takiej interwencji. W przypadku wszystkich scenariuszy oznacza to ocenę płynności zainwestowanych dostępnych środków finansowych i zobowiązań do zapłaty, w tym w przypadku wystąpienia skrajnych warunków rynkowych. DGS powinny testować upłynnienie zarówno całości, jak i części swoich aktywów oraz przedstawiać informację na ten temat w ramach sprawozdawczości dotyczącej wyników testów warunków skrajnych. W miarę

możliwości DGS powinny uwzględniać skrajne warunki rynkowe. W sprawozdaniach dla EUNB DGS powinny opisywać założenia/warunki przyjęte dla testu, informując, między innymi, czy uwzględniły skrajne warunki rynkowe, a jeżeli tak, podawać dalsze szczegóły.

- 4.73 Ponadto DGS powinny testować pobieranie składek *ex post* i dostęp do alternatywnych źródeł finansowania, niezależnie od kwoty środków *ex ante*, jaką dysponują. W celu przeprowadzenia tej oceny DGS mogą przeprowadzać symulacje upadłości jednej wybranej instytucji kredytowej lub przeprowadzać serię testów opartych na różnych założeniach (np. oddzielne testy dla każdego możliwego źródła finansowania). Instytucja kredytowa wybrana do tych symulacji nie powinna należeć do kategorii opisanej w pkt 3.27 wytycznych. Jeżeli dany DGS wybierze jedną instytucję kredytową do oceny zarówno zdolności operacyjnych, jak i zdolności finansowych, DGS powinien zapewnić wybór instytucji kredytowej, w której liczba deponentów jest co najmniej równa drugiemu kwartylowi instytucji kredytowych będących jego członkami nienależących do kategorii opisanej w pkt 3.27. W swoich sprawozdaniach dla EUNB DGS powinny w sposób zanonimizowany informować o charakterystyce instytucji kredytowej wybranej do testu.
- 4.74 W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje szczególną sekwencję wykorzystywania i uszczuplania dostępnych środków finansowych, składek *ex post* i środków z alternatywnych źródeł finansowania, przy opracowywaniu testu warunków skrajnych należy wziąć pod uwagę obowiązujące przepisy.
- 4.75 W przypadku gdy dany DGS korzysta z rozwiązań dających dostęp do więcej niż jednego alternatywnego źródła finansowania (np. pożyczki komercyjnej lub pożyczki od państwa), DGS powinien przetestować w danym cyklu testów warunków skrajnych dostęp do środków finansowych z co najmniej jednego z tych źródeł. Pozostałe alternatywne źródła finansowania mogą zostać ocenione przez DGS w kolejnych cyklach.
- 4.76 DGS powinny ocenić czas niezbędny do uzyskania dostępu do finansowania ze środków *ex post* i alternatywnych źródeł finansowania. W sprawozdaniach dla EUNB DGS powinny również informować o przewidywanym terminie uzyskania dostępu do środków w ramach interwencji. DGS powinny również rozważyć ocenę kanałów transmisji służących pobieraniu składek *ex post* i dostępu do alternatywnych źródeł finansowania, na przykład poprzez symulację rzeczywistego przekazania wszystkich lub części środków danemu DGS lub poprzez zdalny przegląd niezbędnych procesów wewnętrznych. Jeżeli jednak kanały służące przekazywaniu składek *ex post* i *ex ante* są takie same, DGS mogą testować kanały przekazywania albo składek *ex ante*, albo *ex post*. W przypadku gdy składki *ex ante* lub *ex post* są pobierane w ramach bieżącego cyklu testów warunków skrajnych, DGS nie są zobowiązane do oddzielnego testowania kanałów ich przekazywania i powinny podzielić się w sprawozdaniu rzeczywistymi doświadczeniami.
- 4.77 W celu przetestowania dostępu do swoich środków finansowych DGS powinny stosować następujące wskaźniki:

i28: Jakościowa ocena ram zarządzania i procesu decyzyjnego DGS używanych do pozyskiwania środków niezbędnych danemu DGS do przeprowadzenia interwencji (wskaźnik jakościowy)

i29: Ocena zdolności DGS do uzyskania dostępu do środków *ex ante* poprzez upłynnienie aktywów, w które zainwestowano, w ramach dostępnych środków finansowych w terminie przewidzianym w ramach interwencji (wskaźnik ilościowy wsparty wskaźnikiem jakościowym)

i30: Ocena zdolności DGS do pozyskania środków *ex post* poprzez pobranie składek nadzwyczajnych w terminie przewidzianym w ramach interwencji (wskaźnik ilościowy wsparty wskaźnikiem jakościowym)

i31: Ocena zdolności danego DGS do uzyskania dostępu do alternatywnych źródeł finansowania w terminie przewidzianym w ramach interwencji (wskaźnik ilościowy wsparty wskaźnikiem jakościowym)

4.78 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i28, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem zawierającym jej uzasadnienie.

4.79 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i29, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wskazującą, czy dostęp do funduszy *ex ante* uzyskano w terminie przewidzianym w ramach interwencji, wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę oraz czas potrzebny na uzyskanie dostępu do środków *ex ante* w dniach roboczych i termin przewidziany dla testowanej interwencji w dniach roboczych (wskaźnik jakościowy i ilościowy).

4.80 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i30, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wskazującą, czy składki *ex post* zostały zgromadzone w terminie przewidzianym w ramach interwencji, wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę oraz czas potrzebny na zebranie składek *ex post* w dniach roboczych i termin przewidziany dla testowanej interwencji w dniach roboczych (wskaźnik jakościowy i ilościowy).

4.81 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i31, DGS powinny przedstawić punktową ocenę jakościową wskazującą, czy w terminie przewidzianym w ramach interwencji uzyskano dostęp do alternatywnych źródeł finansowania, wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę oraz czas potrzebny na uzyskanie dostępu do alternatywnych źródeł finansowania w dniach roboczych i termin przewidziany dla testowanej interwencji w dniach roboczych (wskaźnik jakościowy i ilościowy).

Zdolność do wniesienia wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapobieżenia upadłości i na rzecz postępowania upadłościowego

4.82 DGS powinny oceniać swoje zdolności operacyjne i finansowe umożliwiające im wniesienie wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach,

wykorzystanie dostępnych im środków finansowych na prowadzenie interwencji w ramach funkcji zapobiegania upadłościom i wniesienie wkładu na rzecz postępowania upadłościowego, jak określono w pkt 3.2.

4.83 DGS powinny stosować wskaźniki wskazane jako mające zastosowanie do odpowiedniego testu podstawowego przeprowadzonego zgodnie z niniejszą wytyczną. DGS przeprowadzające testy podstawowe związane z wkładem na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapobieganiem upadłości i wkładem na rzecz postępowania upadłościowego mogą wykorzystać istotne wyniki i wnioski uzyskane za pomocą wskaźników zastosowanych w jednym z poprzednich testów warunków skrajnych dotyczących funkcji wypłaty. Te wcześniejsze wyniki powinny pochodzić z testu warunków skrajnych funkcji wypłaty przeprowadzonego podczas bieżącego cyklu testów warunków skrajnych (jeżeli jest to wykonalne) lub ostatniego cyklu testów warunków skrajnych zrealizowanego przez DGS. Korzystając z wyników z przeszłości, DGS powinny rozważyć, czy istnieje potrzeba uzupełnienia ich dodatkowymi ocenami dotyczącymi wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapobiegania upadłości lub wkładu na rzecz postępowania upadłościowego.

Wskaźniki szczególne

4.84 DGS powinny stosować następujące wskaźniki w celu testowania swoich zdolności do wniesienia wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapobiegania upadłościom i wkładu na rzecz postępowania upadłościowego:

i32: W odniesieniu do wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – czas, jaki upłynął od złożenia wniosku przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zapłacenia wkładu (wskaźnik jakościowy i ilościowy)   i33: W odniesieniu do zapobiegania upadłości – (szacunkowy) czas niezbędny DGS na przeprowadzenie interwencji (opcjonalny – wskaźnik jakościowy i ilościowy)   i34: W odniesieniu do zapobiegania upadłości – ocena jakości procedur i zasobów ustanowionych przez DGS w celu upewnienia się, że koszty środków nie przekraczają kosztów spełnienia ustawowego lub umownego mandatu danego DGS zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. c) DGSD (wskaźnik jakościowy)   i35: W odniesieniu do zapobiegania upadłości – ocena jakości procedur i zasobów ustanowionych przez DGS w celu zaostrożenia monitorowania ryzyka instytucji kredytowej oraz uzyskania większych praw w zakresie weryfikacji zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. d) DGSD (wskaźnik jakościowy)   i36: W odniesieniu do zapobiegania upadłości – ocena jakościowa zdolności DGS do zebrania składek nadzwyczajnych zgodnie z art. 11 ust. 5 DGSD (wskaźnik jakościowy)   i37: W odniesieniu do wkładu na rzecz postępowania upadłościowego, czas potrzebny na przeprowadzenie interwencji DGS (wskaźnik jakościowy i ilościowy)

i38: W odniesieniu do wkładu na rzecz postępowania upadłościowego – ocena jakości procedur wewnętrznych i zasobów ustanowionych przez DGS w celu upewnienia się, że koszty ponoszone przez DGS nie przekraczają kwoty netto kompensowania deponentów posiadających depozyty gwarantowane zgodnie z art. 11 ust. 6 DGSD (wskaźnik jakościowy)

- 4.85 W odniesieniu do etapu planowania, o którym mowa w wytycznej 2, oraz do celów oceny obszaru mierzonego za pomocą wskaźnika i32, DGS powinny współpracować z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu określenia ram czasowych, w jakich należy dokonać płatności wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, żeby umożliwić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji realizację środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powyższe ramy czasowe mogą się różnić w zależności od zastosowanego scenariusza/instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto EUNB zachęca DGS i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do współpracy przy opracowywaniu i przeprowadzaniu testów warunków skrajnych w scenariuszach obejmujących wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na przykład poprzez przeprowadzenie wspólnego ćwiczenia. Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i32, DGS powinny podać punktową ocenę jakościową wskazującą, czy środki zostały przekazane w przewidzianym terminie, wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę, oraz podać czas potrzebny na przekazanie i termin przewidziany w ramach testu (wskaźnik ilościowy).
- 4.86 Użycie wskaźnika i33 jest opcjonalne. Jeżeli DGS decydują się na użycie wskaźnika i33, powinny współpracować z odpowiednimi organami w celu określenia ram czasowych, w jakich należy wdrożyć środki. Te ramy czasowe mogą również określić same DGS, jeżeli są do tego uprawnione. W stosownych przypadkach DGS powinny uwzględniać rzeczywiste dotychczasowe doświadczenia. Ramy czasowe mogą się różnić w zależności od zastosowanego scenariusza/środka. W związku z powyższym dany DGS może dokonywać oszacowania czasu w oparciu o jeden z możliwych scenariuszy. Odpowiedni punkt początkowy do określenia upływającego czasu zależy od obowiązujących ram krajowych. Punktem początkowym tym może być przykładowo wniosek instytucji kredytowej, wyznaczonego organu lub organu nadzoru. Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i33, DGS powinny podać punkt początkowy, od którego liczony jest upływ czasu, oraz uzasadnienie jego wyboru. DGS powinny również opisać główne założenia testu.
- 4.87 Stosując wskaźnik i35, DGS powinny rozważyć zaangażowanie organów nadzoru zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. d) DGSD oraz obowiązującymi przepisami krajowymi. W takim przypadku DGS powinny ograniczyć się w swojej ocenie wyłącznie do działań wewnętrznych, które mogą podjąć.
- 4.88 Stosując wskaźnik i36, DGS powinny skupić się na konkretnych procesach, które mogłyby wprowadzić zgodnie z art. 11 ust. 5 DGSD. Jeżeli nie wprowadzono żadnego konkretnego procesu, DGS powinny jedynie zawrzeć w sprawozdaniu informację o tym ustaleniu.

- 4.89 W przypadku użycia wskaźnika i37, DGS powinny współpracować z odpowiednimi organami w celu określenia ram czasowych, w jakich należy wdrożyć środki. Te ramy czasowe mogą również określić same DGS, jeżeli są do tego uprawnione. W stosownych przypadkach DGS powinny uwzględniać rzeczywiste dotychczasowe doświadczenia. Ramy czasowe mogą się różnić w zależności od zastosowanego scenariusza/środka. Odpowiedni punkt początkowy do określenia upływającego czasu zależy od obowiązujących ram krajowych. Punktem początkowym może być przykładowo wniosek instytucji kredytowej, wyznaczonego organu lub organu nadzoru.
- 4.90 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźnikach i33 oraz i37, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wskazującą, czy środki zostały zrealizowane w przewidzianym terminie, wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę, oraz podać czas potrzebny i termin przewidziany w ramach testu (wskaźnik ilościowy). DGS powinny również informować o punkcie początkowym, od której liczy się upływający czas oraz przedstawić uzasadnienie jego wyboru. Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźniku i38, DGS powinny określić, czy (w kontekście dotychczasowych rzeczywistych doświadczeń lub ze względu na gotowość) wprowadzono zgodne z przepisami krajowymi procedury służące identyfikacji potencjalnego nabywcy, który przejmie przekazywane gwarantowane depozyty.
- 4.91 Przedstawiając w sprawozdaniach informacje o wskaźnikach i34, i35, i36 oraz i38, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z jej uzasadnieniem.

Inne mające zastosowanie wskaźniki

- 4.92 Oprócz wskaźników szczególnych, o których mowa w pkt 4.84, DGS powinny korzystać z następujących wskaźników, których używa się również w przypadku testowania funkcji wypłaty.
- 4.93 W celu sprawdzenia swoich zdolności do wniesienia wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji DGS powinny stosować następujące spośród wyżej wymienionych wskaźników: i5, i6, i7, i8, i28, i29, i30 i i31.
- 4.94 Stosując powyższe wskaźniki w tym celu, DGS powinny pamiętać, że DGS może być zmuszony do przekazania wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w krótszym terminie niż ten przewidziany na przekazanie wypłat deponentom.
- 4.95 Stosując wskaźniki i6 i i7, DGS powinny ocenić, czy personel, budżet i inne zasoby są wystarczające, żeby DGS mógł wnieść wkład w terminie odpowiadającym wymogom procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. DGS powinny określić powyższe ramy czasowe, które mogą się różnić w zależności od scenariusza i użytego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 4.96 DGS powinny stosować wskaźnik i8 tylko wtedy, gdy korzystają z systemów informatycznych innych niż systemy stosowane w kontekście funkcji wypłaty. Stosując wskaźnik i8, DGS

powinny oceniać bezpieczeństwo systemów informatycznych, które mają kluczowe znaczenie dla terminowego wniesienia wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- 4.97 Stosując wskaźnik i28, DGS powinny uwzględniać ewentualne krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze oraz postanowienia umowne dotyczące ram zarządzania i procesu decyzyjnego DGS specyficznych dla kwestii związanych z wkładem na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 4.98 W celu testowania swoich zdolności do zapobiegania upadłościom DGS powinny stosować następujące wskaźniki: i5, i6, i7, i8, i28 i i29.
- 4.99 Stosując wskaźnik i6, DGS powinny ocenić, czy istniejący personel jest wystarczający w celu określenia kosztów interwencji DGS przewidzianych w art. 11 ust. 3 DGSD.
- 4.100 Stosując wskaźnik i7, DGS powinny ocenić, czy dodatkowy personel jest wystarczający, w celu określenia kosztów interwencji DGS przewidzianych w art. 11 ust. 3 DGSD.
- 4.101 DGS powinny stosować wskaźnik i8 tylko wtedy, gdy korzystają z systemów informatycznych innych niż systemy stosowane w kontekście funkcji wypłaty. Stosując wskaźnik i8, DGS powinny ocenić bezpieczeństwo systemów informatycznych mających kluczowe znaczenie dla określenia kosztów interwencji DGS przewidzianych w art. 11 ust. 3 DGSD.
- 4.102 Stosując wskaźnik i28, DGS powinny uwzględniać ewentualne krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze oraz postanowienia umowne dotyczące ram zarządzania i procesu decyzyjnego DGS specyficznych dla kwestii związanych z zapobieganiem upadłości.
- 4.103 W celu testowania swoich zdolności zapobiegania upadłościom DGS mogą również stosować dobrowolnie wskaźniki i30 oraz i31, z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów krajowych.
- 4.104 W celu testowania swoich zdolności do wniesienia wkładu na rzecz postępowania upadłościowego DGS powinny stosować następujące wskaźniki: i5, i6, i7, i8, i28 oraz i29.
- 4.105 Stosując wskaźnik i7, DGS powinny ocenić, czy dodatkowy personel jest wystarczający w celu określenia kosztów interwencji DGS przewidzianych w art. 11 ust. 6 DGSD.
- 4.106 DGS powinny stosować wskaźnik i8 tylko wtedy, gdy korzystają z systemów informatycznych innych niż systemy stosowane w kontekście funkcji wypłaty. Stosując wskaźnik i8, DGS powinny ocenić bezpieczeństwo systemów informatycznych mających kluczowe znaczenie dla określenia kosztów interwencji DGS przewidzianych w art. 11 ust. 6 DGSD.
- 4.107 Stosując wskaźnik i28, DGS powinny uwzględniać ewentualne krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze oraz postanowienia umowne dotyczące ram zarządzania i procesu decyzyjnego DGS specyficznych dla kwestii związanych z wkładem na rzecz postępowania upadłościowego.

4.108 W celu sprawdzenia swoich zdolności do wniesienia wkładu na rzecz postępowania upadłościowego DGS mogą również dobrowolnie stosować wskaźniki i30 oraz i31, z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów krajowych.

Dodatkowe scenariusze warunków skrajnych i dodatkowe wskaźniki

Dodatkowe scenariusze warunków skrajnych

4.109 DGS powinny rozważyć zwiększenie poziomu złożoności i dotkliwości założeń warunków skrajnych do jednego lub większej liczby testów podstawowych poprzez dodanie do wybranego testu podstawowego scenariusza „szczególnego”, przewidującego poważne problemy związane z ciągłością działania lub okoliczności zewnętrzne, które spowodowałyby dodatkowe obciążenie danego DGS w ramach wykonywania jego funkcji.

4.110 Wśród przykładów takich scenariuszy można wymienić: konieczność dokonania przez DGS wielu wypłat jednocześnie, dekonstrukcja i brak możliwości upłynnienia aktywów lub pozyskania środków na rynku, problemy informatyczne/operacyjne w DGS lub upadającej instytucji kredytowej, okoliczności zewnętrzne rzutujące na działalność DGS, takie jak epidemia/pandemia, przerwy w dostawach energii elektrycznej, zakłócenia w dostępności internetu i strajki. Przedkładając sprawozdania do EUNB, DGS powinny opisać projekt testu i wybrany scenariusz.

4.111 Stosując tego rodzaju dodatkowy scenariusz warunków skrajnych, DGS powinny używać następującego wskaźnika:

i39: Zdolność DGS do sprostania wyzwaniom związanym z ciągłością działania lub okolicznościom zewnętrznym, które powodują dodatkowe obciążenie DGS w ramach wykonywania jego funkcji (wskaźnik jakościowy)

Obszary testowane i wskaźniki opracowywane z inicjatywy własnej

4.112 DGS mogą z własnej inicjatywy i dobrowolnie opracowywać dodatkowe wskaźniki w celu oceny obszarów innych niż przewidziane w wytycznych. DGS może dodać takie wskaźniki w odniesieniu do aspektów uznawanych przez DGS za istotne dla oceny jego zdolności i ocenianych w trakcie danego cyklu testów warunków skrajnych. Jest to wariant opcjonalny. Celem tego wariantu jest zapewnienie DGS elastyczności w zakresie testowania i sprawozdawczości w odniesieniu do tych aspektów, które DGS uznaje za istotne z perspektywy swojej sytuacji. Uwzględnienie takich obszarów w sprawozdaniach z testów warunków skrajnych przedkładanych EUNB zapewnia EUNB i innym DGS wgląd w takie aspekty na potrzeby przyszłych wzajemnych ocen.

4.113 Przedstawiając takie wskaźniki w sprawozdaniach, DGS powinny podawać punktową ocenę jakościową wraz z wyjaśnieniem zawierającym jej uzasadnienie oraz, w stosownych przypadkach, informacje ilościowe.

Wytyczna 5: Jakościowa ocena wyników testów i odporności DGS

System oceny poszczególnych wskaźników

5.1 Klasyfikując swoją odporność w zakresie poszczególnych wskaźników zawartych w niniejszych wytycznych, DGS powinny stosować następujący system oceny.

5.2 Ponieważ cel testów warunków skrajnych jest dwojaki, tj. ocena odporności danego DGS i identyfikacja niedociągnięć lub „obszarów wymagających poprawy” w celu udoskonalenia systemów tego DGS, oczekuje się od DGS i zachęca je do identyfikacji takich obszarów wymagających poprawy podczas przeprowadzania testów warunków skrajnych. Dlatego DGS, jeżeli używają określonych wskaźników, powinny podawać w sprawozdaniach punktową ocenę jakościową obejmującą następujące kategorie:

- 1) DGS nie stwierdził żadnych obszarów wymagających poprawy lub zidentyfikował ich niewielką liczbę i jest mało prawdopodobne, aby obszary te miały wpływ na zdolność DGS do wykonywania jego zadań zgodnie z warunkami DGSD.
- 2) DGS stwierdził znaczną liczbę obszarów wymagających poprawy, ale jest mało prawdopodobne, aby obszary te miały wpływ na zdolność DGS do wykonywania jego zadań zgodnie z warunkami DGSD, ponieważ, na przykład, niedociągnięcia te są wyizolowane i/lub można łatwo podjąć w nich działania w przypadku wystąpienia problemów.
- 3) DGS stwierdził niewielką liczbę obszarów wymagających poprawy, jednak obszary te miałyby wpływ na zdolność DGS do wykonywania jego zadań zgodnie z warunkami DGSD (w związku z tym DGS powinien wskazać, jakie środki zostały podjęte lub są planowane w najbliższej przyszłości oraz przekazać wyniki testów następczych).
- 4) DGS stwierdził znaczną liczbę obszarów wymagających poprawy, które miałyby wpływ na zdolność DGS do wykonywania jego zadań zgodnie z warunkami DGSD (dlatego DGS powinien wskazać, jakie środki zostały podjęte lub są planowane w najbliższej przyszłości oraz przekazać wyniki testów następczych).

5.3 Punktowe oceny jakościowe należy uzupełnić o informacje ilościowe i wyjaśnienia uzasadniające ocenę, jeżeli jest to wymagane w formularzu sprawozdawczym.

Od pojedynczych wskaźników po odporność DGS w pełnieniu przez nie funkcji przewidzianych prawem

5.4 Klasyfikując swoją odporność w ramach pełnienia funkcji przewidzianych prawem, ocenianą za pomocą testów podstawowych, DGS powinny stosować następujący system oceny.

5.5 W sprawozdaniu DGS powinny stwierdzić w odniesieniu do każdego testu podstawowego, czy oceniają się jako „wystarczająco odporne”, czy „niewystarczająco odporne”.

- „Wystarczająco odporny” oznacza, że DGS jest w stanie pełnić funkcję powierzoną mu zgodnie z dyrektywami 2014/49/UE i 2014/59/UE, która została oceniona za pomocą odpowiedniego testu podstawowego.
- „Niewystarczająco odporny” oznacza, że DGS nie jest w stanie pełnić funkcji powierzonej mu zgodnie z dyrektywami 2014/49/UE i 2014/59/UE, która została oceniona za pomocą odpowiedniego testu podstawowego.

5.6 DGS powinny uzupełnić tę ocenę o wyjaśnienia uzasadniające wyniki zawarte w sprawozdaniu.

5.7 Jeżeli dany DGS jest uprawniony do wykonywania określonego zadania przewidzianego w DGSD, ale nie przeprowadził określonego testu podstawowego wymaganego od tego DGS, DGS powinien zgłosić ten fakt, wpisując „obszar niepoddany testowi” w odpowiednim polu formularza sprawozdawczego i wyjaśniając powody nieoceny tego obszaru.

System oceny ogólnej odporności

5.8 Klasyfikując swoją ogólną odporność, DGS powinny stosować następujący system oceny.

5.9 Dany DGS powinien poinformować w sprawozdaniu, czy pod względem ogólnej odporności w wykonywaniu pełni powierzonych mu uprawnień można go scharakteryzować jako „wystarczająco odporny” czy „niewystarczająco odporny”:

- „Wystarczająco odporny” oznacza, że DGS jest w stanie wypełniać wszystkie funkcje powierzone mu na podstawie dyrektyw 2014/49/UE i 2014/59/UE.
- „Niewystarczająco odporny” oznacza, że DGS nie jest w stanie wypełniać co najmniej jednej z funkcji powierzonych mu na podstawie dyrektyw 2014/49/UE i 2014/59/UE.

5.10 DGS powinny uzupełnić tę ocenę o wyjaśnienia uzasadniające wyniki zawarte w sprawozdaniu.

Wytyczna 6: Instrukcje dotyczące składania sprawozdań do EUNB

- 6.1 W miarę możliwości formularz sprawozdawczy powinien zawierać wyniki co najmniej jednego cyklu testów warunków skrajnych w pełni zrealizowanego przez DGS.
- 6.2 DGS powinny przekazać EUNB sprawozdania zawierające informacje określone w załączniku 1 w terminie, który zostanie ogłoszony przez EUNB podczas planowania i przeprowadzania wzajemnych ocen. Na potrzeby drugiej wzajemnej oceny, która ma zostać ogłoszona przez EUNB do dnia 16 czerwca 2025 r., DGS powinny przedstawić EUNB sprawozdania z uzyskanymi wynikami do dnia 16 czerwca 2024 r. Jeżeli chodzi o późniejsze testy warunków skrajnych i cykle sprawozdawcze, EUNB będzie ogłaszać kolejne terminy na złożenie sprawozdań w ramach późniejszych wzajemnych ocen EUNB lub w inny sposób.
- 6.3 DGS powinny korzystać z formularza sprawozdawczego zawartego w załączniku 1 oraz z kanałów przekazywania informacji udostępnionych przez EUNB na potrzeby sprawozdawczości.
- 6.4 Wypełniając formularz sprawozdawczy, DGS powinny stosować się do poniższych instrukcji:
- DGS powinny przedstawić punktową ocenę jakościową (1-4) dla każdego wskaźnika (jakościowego), wraz z wyjaśnieniem uzasadniającym ocenę. W stosownych przypadkach DGS powinny również zamieszczać informacje ilościowe uzasadniające przyznaną punktację i dostarczać porównywalnych danych na potrzeby przyszłych wzajemnych ocen (wskaźniki ilościowe).
 - Jeżeli oprócz punktowej oceny jakościowej wymagane są informacje ilościowe, DGS powinny stosować się do instrukcji zawartych w wytycznych i formularzu sprawozdawczym, na przykład dotyczących jednostek miary.
 - W przypadku gdy dany DGS nie poddał danego obszaru ocenie, powinien to zaznaczyć, uzupełniając odpowiednie pole formularza sprawozdawczego tekstem „obszar niepoddany testowi”. Ponadto DGS powinny zamieścić wyjaśnienie opisujące powód, dla którego nie oceniły danego obszaru.
 - Jeżeli chodzi o testowanie plików SCV, jeżeli DGS przeprowadził wiele testów plików SCV jednej instytucji kredytowej, wówczas podając liczbę przetestowanych odrębnych instytucji, liczy ją jako pojedynczą odrębną instytucję.